

Studeni / Prosinac 2018

Svezak 100, Broj 6

Glasnik Kristovog Kraljevstva

Jednostavan vodič kroz Otkrivenje

Uvod • Sedam Crkava • Skrivena Tijekom Dva Doba
Sedam Pečata • Sedam Truba • Žena, Zvijeri, i Žetva
Sedam Posljednjih Pošasti • Grijesi Babilona i Njegov Sud
Blizu je Predivna Promjena • Dovođeno je • Završni Savjet

Glasnik

Kristovog Kraljevstva

Ovaj časopis svake godine donosi mnoge stranice duhovnog štiva s raznim biblijskim temama. Svaki broj također navodi listu mnogih Biblijskih kongresa i konferencija na kojima ćeš naći Kršćansko zajedništvo. U svakom broju imamo i rubrike Vijesti i Pogledi na svijet (tekući događaji), Danas u Proročanstvu, i informacije o djelovanju Pastoralnog Biblijskog instituta. Pastoralni Biblijski institut objavljuje ovaj časopis dvomjesečno.

Informacije za kontakt

Pastoralni Biblijski Institut
P.O. Box 3274
Bremerton, WA 98310
ThePBI@comcast.net
www.HeraldMag.org

Dopisnici

102 Broad Street
Chesham, Bucks, HP5 3ED
Engleska

Berejski Biblijski institut
P.O. Box 402
Rosanna, Victoria 3084
Australija

Urednički odbor

Urednički odbor od petorice koji nadgleda ovaj časopis, od kojih najmanje tri odobravaju objavljivanje svakog članka koji se pojavljuje na stranicama ovog časopisa. Premda su odgovorni za svaki objavljeni članak, odbor ne jamči za svaki izraz koji se u njima nalazi. Sadašnji urednici su: Len Griehs, Ernie Kuenzli, James Parkinson, David Rice, i Tom Ruggirello.

Odbor i urednici slažu se da vrijednost ovog časopisa ovisi o tome da li su suradnici bili slobodni izraziti svoje misli, pod uvjetom da su općenito u skladu sa karakterom i svrhom naše povelje za širenje Biblijskih istina. Godišnja pretplata na ovaj časopis diljem svijeta je 50 HRK, ili besplatno na pisani zahtijev.

Ovaj časopis i njegova misija

Ovlašten poveljom 1918, Pastoralni Biblijski institut, Inc., bio je osnovan za promicanje Kršćanske spoznaje. Njegov časopis, Glasnik Kristovog Kraljevstva, čvrsto zastupa jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada općenito odbačen — otkupljenje kroz dragocjenu krv (1 Pet. 1:19). „čovjeka Krista Isusa, koji sebe dade kao otkup [odgovarajuća cijena, zamjena] za sve“ (1 Tim. 2:6). Gradeći na ovom sigurnom temelju zlatom, srebrom, i dragim kamenjem Riječi Božje (1 Kor. 3:11-15, 2 Pet. 1:5-11) njegova je daljnja misija „otkrivati svima kako se ostvaruje otajstvo od vjekova sakriveno u Bogu koji je sve stvorio, a sada se po Crkvi objavljuje Poglavarstvima i Vlastima na nebu mnogolika Božja mudrost“ (Efež. 3:5-10).

Oslobođen je utjecaja bilo koje partije, sekte ili ljudskih učenja, dok sve više i više nastoji dovesti svaki svoj iskaz u najveću podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Bibliji. Slobodan je dakle objaviti odvažno sve što je Gospodin izrekao — u skladu sa Božanskom mudrošću koja nam je dana da razumijemo. Njegov stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer znamo s čime je to potvrđeno, naime sa sigurnim Božjim obećanjima. Smatramo ga nečim pouzdanim što se može koristiti u njegovoj službi; stoga naše odluke u odnosu na ono što se može ili ne može pojaviti na njegovim stranicama moraju biti u skladu s našom prosudbom njegove volje, učenjima njegove Riječi, za izgrađivanje njegovog naroda u milosti i spoznaji. Mi ne samo da pozivamo, mi potičemo naše čitatelje da dokažu sve njegove iskaze sa nepogrešivom Riječi, na koju se stalno pozivamo kako bi olakšali takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči

DA JE CRKVA „HRAM“ ŽIVOG BOGA — njegova „građevina“ čija gradnja traje cijelo Evandeosko doba — od kad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen“ ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu (1 Kor. 3:16,17, Ef. 2:20-22, 1 Moj. 28:14, Gal. 3:29).

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenja“, „izabranog i dragocjenog“ bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskrsnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija (Otkr. 15:5-8).

DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve“ i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet“ u određeno vrijeme (Hebr. 2:9, Ivan 1:9, 1 Tim. 2:5,6).

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest“, biti „sudionikom božanske prirode“, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici (1 Ivan 3:2, Ivan 17:24, Rim. 8:17, 2 Pet. 1:4).

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu (Ef. 4:12, Mat. 24:14, Otkr. 1:6, 20:6).

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će svi dobiti priliku biti blagoslovljeni sa spoznajom i svim drugim — vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve — dok će svi nepopravljivi biti zauvijek uništeni (Djela 3:19-23, Iza. 35).

U Početku

Knjiga Otkrivenje dodaje prekrasan završetak Novom Zavjetu navodeći budućnost Božjeg plana, od vremena Apostola Ivana pa nadalje. Shvaćajući kako su se njena proročanska predviđanja obistinila

dovodi nas na naša koljena u skromnom klanjanju i pouzdanju u našeg Nebeskog Oca.

Otkrivenje 1 — „Uvod“ upoznaje nas sa autorom (Bogom), glasnikom (Isusom), i piscem koji je bio zatvorenik (Apostol Ivan). Otkrivenje 2,3 — „Sedam Crkava“ sugerira glasnika za svaku crkvu, vremenski okvir za svaku crkvu, i moguće značenje svake poruke.

Otkrivenje 4,5 — „Skriven tijekom Dva Doba“ sugerira duhovno gledište o Božjem planu, uključujući 24 starješine, četiri Bića, i „jaganjac kao da je bio zaklan.“

Otkrivenje 6:1 — 8:1 — „Sedam Pečata“ pokazuje napredak doktrine koja je bila otkrivena crkvi Evandeoskog Doba i identificira jedinoga koji je dostojan otvoriti pečate. Otkrivenje 8-11 — „Sedam Truba“ sugerira učinak koji svaka od poruka sedmerim crkvama ima na svijet čovječanstva.

Otkrivenje 12-14 — „Žena, Zvijeri, i Žetva“ detaljno opisuje gotovo 2000 godina progonstva crkve, sukoba između papinstva i civilne vladavine, i Žetve Evandeoskog Doba. Otkrivenje 15,16 — „Sedam Posljednjih Pošasti“ razotkriva kako su Izlazak, opsada Jerihona, i Salamonov Hram, tip Božjih sudova protiv sadašnjeg zlog svijeta.

Jednostavan vodič kroz Otkrivenje Studeni / Prosinac 2018 Svezak 100, Broj 6

- 4 Uvod
- 7 Sedam Crkava
- 11 Skrivena Tijekom Dva Doba
- 14 Sedam Pečata
- 17 Sedam Truba
- 21 Žena, Zvijeri, i Žetva
- 25 Sedam Posljednjih Pošasti
- 28 Grijesi Babilona i Njegov Sud
- 31 Blizu je Predivna Promjena
- 34 Dovođeno je
- 36 Završni Savjet

Otkrivenje 17,18 — Grijesi Babilon i Njegov Sud“ otkriva veliku bludnicu Babilon (papinstvo), i njegov sveobuhvatni sud. Otkrivenje 19,20 — „Blizu je Predivna Promjena“ opisuje kako sveci gledaju na kraj Evandeoskog Doba kao na vrijeme obećanja, očekujući djelo pomirenja koje je pred njima.

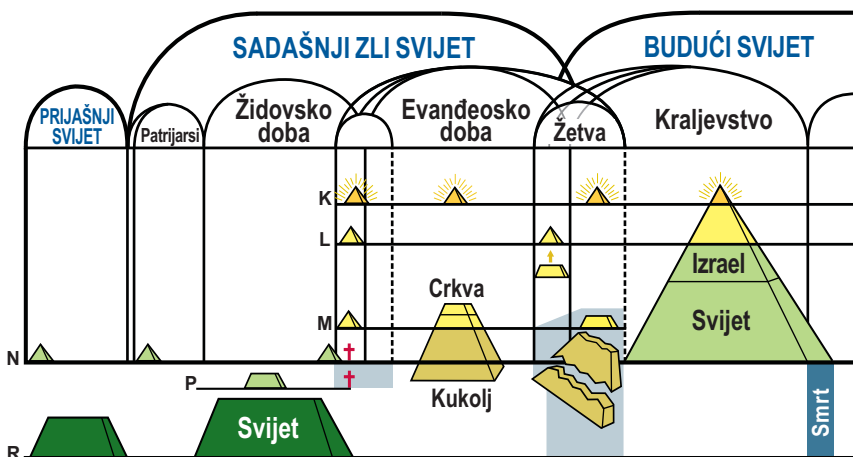
Otkrivenje 21,22 — „Dovođeno je“ dovodi u život dva predivna opisa Božjeg Kraljevstva i razmišlja o utjecaju kojeg će to vrijeme mira, pravednosti, i obnove imati na ljude iz svih naroda.

Otkrivenje 22 — „Završni Savjet“ detaljno opisuje konačnu opomenu i blagoslov Apostola Ivana. To se je trebalo čuti u vrijeme Apostola Ivana, jačajući crkvu za teški i uski put ispred nje.

Za posljednje članove Crkve na kraju Evandeoskog Doba, Otkrivenje Isusa Krista daje: smisao u patnji, jasnoću svrhe, i pouzdanje u čekanju. Monumentalno djelo pomirenja upravo je pred nama. Naprežimo se prema njemu dok gledamo kako se postepeno razotkriva veličanstveno Božje Kraljevstvo!

SLIKOVNI PRIKAZ VJEKOVA

Od izgubljenog do ponovno uspostavljenog Raja

Uvod

"Otkrivenje Isusa Krista, koje mu je dao Bog, da pokaže robovima svojim ono što će se uskoro dogoditi. I poslao je anđela svojega i po njemu ga je u znakovima pokazao robu svojemu Ivanu" (Otkrivenje 1:1 NS).

Godina je 96 A.D. Dragi, ostarjeli Kršćanin, jedan od „stupova“ rane Crkve, u izgnanstvu je kao rezultat žestokog progonstva pod Rimskim carem Domicijanom:

„Ja, Ivan, brat vaš i suzajedničar u nevolji, kraljevstvu i postojanosti, u Isusu: bijah na otoku zvanu Patmos radi riječi Božje i svjedočanstva Isusova“ (Otkrivenje 1:9).

Poput Pavla — koji je već bio završio svoj zemaljski put — i Ivan je, „vodio dobru borbu“ i od tada je čekao da primi krunu pravednosti, koju će mu, Gospodin, pravedni sudac, dati kao i drugim vjernim Kršćanima „u taj dan.“

Ali kada će konačno doći „taj dan“? Iz Ivanove perspektive, mnogi od znakova koje je dao naš Gospodin Isus već su se bili ispunili godine 70 A.D. ili prije. Za Ivana je uništenje Hrama u Jeruzalemu (Luka 21:6; Matej 24:2), i genocid nad Židovima od strane Rimljana (Luka 23:27-31) sve su bili prošli događaji. On je također vidio ratove, pobune, i pojavljivanje „lažnih Krista.“ „Zašto se Isus još nije vratio“ možda se je pitao u srcu. Drugi Kršćani možda su razmišljali isto tako.

Umjesto da spava, čekajući svoje uskrsnuće, Ivan je bio u zatvoru. On je još uvijek bio slobodan u Kristu, ali u okovima ljudi. Ali upravo tada, u najmračnijem času za Ivana, on je primio najsvjetliji letimičan pogled u budućnost za Crkvu, u obliku „vizije“:

"Otkrivenje Isusa Krista, koje mu je dao Bog, da pokaže robovima svojim ono što će se uskoro dogoditi. I poslao je anđela svojega i po njemu ga je u znakovima pokazao robu svojemu Ivanu" (Otkrivenje 1:1 NS).

U ovom je retku jasno navedeno u vezi Otkrivenja Isusa Krista da je to knjiga simbola, da nije doslovna. Anđeo ga je zatim prenio u „znakovima“ Ivanu, koji je vjerno zapisao izvještaj nama na korist. Biti u stanju ispravno protumačiti simbole ključ je ispravnog tumačenja njene poruke.

Činjenica da to izvanredno Otkrivenje Božje našem Gospodinu Isusu nije bilo dano dok je bio u tijelu, premda je bio novo stvorenje sa dubljim duhovnim razumijevanjem, pokazuje da Jehova šalje Svoje svjetlo ili

istinu u skladu sa Svojim Planom, koji sadrži vremena i razdoblja.

Sada je bilo vrijeme da Ivan i crkve počnu biti prosvjetljeni sa tom istinom. Kako se je Ivan morao osjećati blagoslovljenim i utješanim! U stvari, on je napisao, „Blago onomu koji čita i onima što slušaju riječi ovog proroštva te čuvaju što je u njemu napisano. Jer vrijeme je blizu!“ (Otkrivenje 1:3).

Iako su rani Kršćani još uvijek gledali kroz ogledalo nejasno, sada su Ivan i crkve imali novo obavještenje na kojem su temeljili svoja očekivanja. Poput otvorene knjige, ili radije svitka, oni su mogli preispitati gdje su se nalazili u struji vremena, i učiti o događajima koji će se odigrati tijekom preostalog dijela Evandeoskog Doba. Otkrivenje, u tom smislu, daje razotkrivanje tih istina, i čak i same povijesti, tako da možemo držati ono što je u njemu napisano.

U ovom ste članku pozvani razmotriti prvo poglavlje ovog predivnog i proročanskog otkrivenja koje je postalo Ivanovo pismo crkvama, i prema tome, od Ivana tebi!

Sedam Crkava

Kao i u svakom pismu, ono započinje s pozdravima — „sedmerim crkvama u Aziji.“ U ovom retku, „Azija“ ne označava kontinent Aziju, nego Rimsku provinciju poznatu u Ivanovim danima kao Malu Aziju. Danas je to isto područje, zapadna Turska.

Ivan na Patmosu

Isus daje imena tim crkvama, ili skupštinama: Efez, Smirna, Pergam, Tijatira, Sard, Filadelfija, i Laodiceja (Otkrivenje 1:4,11).

Ali zašto sedam crkava i zašto baš tim redosljedom? Zanimljivo je da je Gospodin William Ramsey, u svojoj knjizi, Pisma Sedmerim Crkvama, sugerirao da je redosljed crkava u Otkrivenju predstavljao kružni poštarski krug kojeg bi kurir slijedio. Osim toga, tih je sedam crkava bilo primarnim komunikacijskim centrima iz kojih bi sekundarni glasnici bili upućeni kako bi druge crkve u njihovim pokrajinama mogle čitati prepisku. Kada ga se gleda iz perspektive učinkovite metode distribucije, Otkrivenje je bilo namijenjeno većoj publici od prvobitnih sedam crkava.

Međutim iz tog određenog redosljeda se može izvući dublju duhovnu pouku. Kada pažljivo proučavamo događaje dugog razdoblja povijesti Kršćanske crkve, mi nalazimo nešto izvanredno.

Očigledno je da je Gospodin bio odlučio razdijeliti povijest Kršćanske Crkve u sedam razdoblja, koja su jedinstvena po svojim iskustvima, povijesti, i doktrinarnim shvaćanjima. Prema tome, svaka crkva u Otkrivenju 1:11 također simbolično predstavlja jedno od tih različitih razdoblja, i također svako bi razdoblje imalo posebnog glasnika cjelokupnoj crkvi. U članku „Sedam Crkava“ mi nalazimo mnogo više detalja o tom predivnom razotkrivanju istine tijekom Evanđeoskog Doba.

Vizija Sina Čovječjeg

Dok nastavljamo razmatrati prvo poglavlje ovog s neba poslanog pisma, mi nalazimo predivan opis našeg proslavljenog Gospodina Isusa Krista:

„Sin Čovječji, odjeven u dugu haljinu, oko prsiju opasan zlatnim pojasom; glava mu i vlasi bijele poput bijele vune, poput snijega, a oči mu kao plamen ognjeni; noge mu nalik mjedi ugladenoj, kao u peći užarenoj, a glas mu kao šum voda mnogih; u desnici mu sedam zvijezda, iz usta mu izlazi mač dvosječan, oštar, a lice mu kao kad sunce sjaji u svoj svojoj snazi“ (Otkrivenje 1:13-16).

Prema Bratu Russellu, „duga haljina“ opisuje dugu haljinu kakvu su nosili kraljevi i svećenici (R1599:2). Prijevod NS kaže „haljina koja je sezala do stopala.“ „Sezala je do stopala,“ zato što su njegove noge, „nalik čistom bakru,“ simbol posljednjih članova Crkve, koje će Gospodin koristiti u svojoj službi. Stoga, haljina, budući je bila duga, doseže sve do zadnjih pripadnika Crkve koji su bili prosvjetljeni istinom (R3569:5)

Noge su „kao kad se u peći žari“ zbog procesa pročišćavanja kroz vatrene kušnje svakoga i svih članova Tijela (1. Pet. 4:12; R2827:1) To što nosi „zlatni pojas“ oko prsiju prikaz je dostojanstva i suvereniteta (R1599:4).

Njegova glava i kosa, „bijeje poput bijele vune, poput snijega,“ predivan je pokazatelj i starosti i čistoće i simbol je spoznaje i iskustva, mudrosti i veličanstva (R2826:5, HG62:1, R3569:5) Njegove „oči mu kao plamen ognjeni“ simbol je da je naš Gospodar svevideći i sveznajući. Ništa ne izmiče njegovoj pažnji, i to bi trebalo proizvesti posvećujući učinak na svakog od nas (Izreke 15:3; R3569:5). „Dvosječan, oštar mač“ koji mu izlazi iz usta predstavlja Mač Duha, Riječ Božju. On također simbolizira zadatak njegove istine i njenu konačnu pobjedu (R1599:4). I na koncu, mi zapažamo da je njegov glas „kao šum voda mnogih.“ To podrazumijeva da naš Gospodin, prisutan sa svojom Crkvom, njoj može govoriti i kroz nju mnogim jezicima.

Taj opis njegove prisutnosti ne opisuje samo veliko dostojanstvo i zastrašujuće veličanstvo nego također i veliku moć i autoritet, karakteristike suca, izvršitelja i kralja. Ivan, s druge strane, nije bio navikao gledati Isusa na takav način. U danima njegovog tijela, Ivan je dobro poznao Isusa. Oni su bili prijatelji, možda i rođaci, koji su provodili vrijeme zajedno, putovali zajedno i jeli zajedno. Ivan je čak bio nazvan „učenikom kojeg je Isus ljubio“ (Ivan 13:23; 19:26; 21:7). Možemo li zamisliti kako se je Ivan morao osjećati kada je vidio, u viziji, „drugačijeg“ Isusa — proslavljeno biće? Ivan nam kaže kako je on reagirao:

„Kad ga vidjeh, padoh mu k nogama kao mrtav.“ Sasvim normalna reakcija, s obzirom na impresivnost ono-

Isus posred sviječnjaka

Patmos

ga što je Ivan vidio! Ali tada Isus „stavi na me desnicu govoreći: "Ne boj se!" (Otkrivenje 1:17). Kako utješno! Možemo zamisliti kako se je dražesno sjećanje na Isusa kojeg je on poznao vratilo natrag.

Isus je nastavio: „Ja sam Prvi i Posljednji, i Živi! Mrtav bijah, a evo živim u vijeke vjekova te imam ključ Smrti, i Podzemlja“ Ne samo da se Ivan nije trebao bojati vizije, nego, također, on se nije trebao plašiti umrijeti u tom zatvoru na Patmosu, jer Isus je pobijedio smrt i „čuje stanjanje sužnjeva, da odriješi one koji su za smrt određeni“ (Psalam 102:20). Stoga, Ivanova moguća smrt u zatvoru ne bi bila trajna i u biti bi značila oslobođenje iz njegovog smrtnog i grešnog stanja u uzvišeno, savršeno stanje na nebu, kada za to dođe pravo vrijeme.

Drago Pismo Svim Pravim Kršćanima

Ivan je vidio nekoga „poput Sina čovječjega“ kako je bio „posred sedam svijećnjaka“ [svjetiljaka] i „imao je u desnoj svojoj ruci sedam zvijezda“ (Otkrivenje 1:13,16).

Ovdje vidimo još dva pojavljivanja broja sedam. I u Otkrivenju ima još „sedam“: sedam pečata, sedam truba, sedam posljednjih pošasti. To su naslovi članaka u ovom broju, gdje nalazimo objašnjenje o njihovom značenju.

Međutim što predstavljaju „sedam svijećnjaka“ i „sedam zvijezda“? Isus objašnjava, „sedam zvijezda anđeli su sedam crkava, sedam svijećnjaka sedam je crkava“ (Otkrivenje 1:20).

Sada imamo potpunu sliku: naš proslavljeni Gospodin nije daleko od nas, nego nam je zaista veoma blizu, „posred“ skupština! Osim toga, on ima „sedam anđela“ ili glasnika, u svojoj desnoj ruci, to jest, pod Gospodarevim vodstvom, zaštitom i brigom (R3570:4). Obično se vjeruje da su ti glasnici, kao što ćemo s više detalja vidjeti u ovom broju, bili sedam posebnih Božjih slugu sa veoma posebnom porukom Crkvi u njihovom vremenskom razdoblju.

Kako je predivno da smo kroz Ivana, „našeg brata i suzajedničara u nevolji“ (Otkrivenje 1:9), primili takvo predivno pismo od našeg dragog Oca, Jehove, i našeg dragog Gospodina, Isusa. To pismo razotkriva povijest pred očima našeg razumijevanja. To pismo s puno ljubavi ističe naše pogreške i naše uspjehe, i, iznad svega, ohrabrujuće kaže: „Ne boj se onoga što ti je trpjeti!... Budi vjeran sve do smrti i ja ću ti dati krunu života“ (Otkrivenje 2:10).

— André Couceiro

Sedam Crkava

"*Tko ima uho, nek poslušaj što Duh govori crkvama!*" (Otkrivenje 2:7).

Poruke Isusa Krista sedmerim crkvama snažne su i od ogromnog značaja za nas kada uzmemo u obzir razvoj crkve tokom cijelog Evandeoskog Doba. Briga oko svakog od crkvenih doba, i njihovo hranjenje počelo je odmah nakon njegove žrtve na Kalvariji i nastavlja se sve do današnjeg dana.

U slučaju svake crkve, mi ćemo predstaviti: (1) predloženog glasnika, (2) približni vremenski okvir, i (3) poruku toj crkvi, što će biti značajno i primjenjivo i na crkvu tog vremena isto tako kao i nama na kraju Evandeoskog Doba.

Osim toga, mi sugeriramo da svako razdoblje počinje sa porukom koja je bila predstavljena od tog glasnika. Stoga će datumi biti vezani što je tješnje moguće njihovoj jedinstvenoj poruci, za razliku od drugih svjetskih događaja. Je li prvo doba završilo sa uništenjem Jeruzalema 70 A.D.? To je moguće. Ipak, mi ćemo predložiti završavanje između 70 i 90 A.D. što je približan datum pisanja knjige Otkrivenje i početku poruke sljedećoj crkvi.

Efez — Prvo Doba

Prvih sedam redaka iz 2 poglavlja Otkrivenja prenose poruku Efezu. Postoji gotovo jednostavno slaganje da je glasnik toj crkvi vjerojatno bio Apostol Pavao. Premda neki mogu predložiti druge kandidate, jasno je da je Pavao bio jedan od najistaknutijih autora Novog Zavjeta i njegova su pisma bila među najutjecajnijim zapisima tijekom te rane faze crkve. Osim toga, mi sugeriramo da je Efeško razdoblje počelo odmah na Pedesetnicu i nastavilo se sve do negdje između 70 i 90 A.D.

Apostol Petar je drugi mogući glasnik toj prvoj crkvi. „Ti si Petar [Petros — mali kamen]-Stijena i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga“ (Matej 16:18,19). Petar je najprije prenio Evanđelje Židovima na Pedesetnicu, zatim Samarićanima (Djela 8:14-17), i onda Neznabošcima s Kornelijem.

Premda je crkva tog vremena bila pohvaljena zbog svoje ustrajnosti i razbora, očigledno je bila dozvolila da joj revnost ohladi: „Ali imam protiv tebe: prvu si ljubav svoju ostavio“ (Otkrivenje 2:4 JB). Rana progonstva, su ih vjerojatno vodila (posve ispravno) da se oslanjaju na

Isusa. Međutim, nakon što su se ta progonstva smanjila, rani su Kršćani možda počeli imati više samopouzdanja i bili su odvraceni od pravog cilja. Osim toga, oni su bili pohvaljeni jer su mrzili djela Nikolaita, što je izgleda simbolično ime za one koji „pobjeđuju“ ili „polažu ljude dolje,“ što je značenje Nikolaita. Mi u tome vidimo ukazivanje na rano guranje prema hijerarhiji i „gospodstvu“ nad drugima unutar crkve (3. Ivanova 9), što je naravno suprotno čuvstvima vodstva kroz primjer (1. Petrova 5:1-3). Stoga, mi u tim recima vidimo i poticaj da se bdije kako se naša revnost ne bi ohladila, isto tako kao i ohrabrenje da se sačuva bratska ljubav i duh radosne suradnje, bez obzira koja naša uloga u našoj ekklesiji ili naši darovi mogli biti.

Smirna — Drugo Doba

Dobar kandidat za glasnika crkve u Smirni (Otkrivenje 2:8-11) je Ivan, autor knjige Otkrivenje. Ta je knjiga bila napisana neko vrijeme između 70 i 90 A.D., premda je teško biti točan. Mi smatramo da se je razdoblje Smirne produžilo sve do 313 A.D.

Korijen imena Smirna znači „gorak,“ i to je dobar opis gorkog progonstva kojeg je crkva podnijela tijekom tog razdoblja. Rimsko je Carstvo imalo veoma malo snošljivosti prema Kršćanskoj vjeri i stotine, ako ne i tisuće, bile su mučene tijekom tih desetljeća. Naš Gospodin počinje sa porukom ohrabrenja, priznajući nevolje i oskudicu koje je njegov narod pretrpio, uključujući one koji lažno tvrde da su njegov izabrani narod. Međutim on ističe da su oni u stvari bogati (u dragocjenim obećanjima) i da iako će oni neko vrijeme trpjeti, oni koji su vjerni do smrti imati će krunu života (Otkrivenje 2:10).

Istinski vjernici, koji ispravno slijede volju i zapovijedi našeg Gospodina, sve su više bili potiskivani od sve utjecajnijih lažnih Kršćanskih grupa. Neki od tih nastoje izvući dobit od njihove vjere (ne kao u 1. Korinćanima 4:8-10). Pod Neronom, Dioklecijanom, i drugima, stotine su bile mučene i pogubljenih je bilo na tisuće (procjene se uvelike razlikuju).

Zanimljivo, premda je progonstvo bilo poticano od strane Rimskih vlasti, mnogi vanjski suci bili su manje motivirani činiti to. To je vodilo do toga da Kršćanstvo bude tlačeno, ali ne i istrijebljeno. Iako su progonstva bila sporadična, i prouzročila su veliku količinu boli i smrti, to razdoblje ostaje kao jedno u kojemu je Crkva rasla i čak

i napredovala do neke mjere. Premda su bili progonjeni, i mi možemo s vremena na vrijeme biti progonjeni danas (obično u mnogo manjoj mjeri), najvažnije je imati na umu da postoje bogatstva koja se ne može izbrojiti a koja se čuvaju za one od nas koji su vjerni — kruna života!

Pergam — Treće Doba

Godine 313 A.D., vidimo sve veći utjecaj Arija, svećenika iz Aleksandrije, u Egiptu. Premda ideje koje je on izrazio i duhovni stav kojeg je bio zauzeo ne potječu od njega, on je postao glasnim protivnikom besmrtnosti, hijerarhije u Crkvi, i zablude koja se je polako uvlačila a koja je bila povezana sa učenjem o Trojstvu. (Nicejski Kredo bio je usvojen 325 i kasnije revidiran 381.) Mi ga stoga smatramo solidnim kandidatom za glasnika Pergamske crkve. Ime Pergam sadrži značenje „zemaljsko uzvišenje,“ i tijekom tog vremenskog razdoblja mi vidimo uspon istaknutosti crkvenog vodstva i papinstva.

Za crkvu tog vremena je prepoznato da prebiva usred Sotoninog prijestolja, što je izgleda ukazivanje na konsolidaciju vodstva u Papinskom Rimu. Iako su bili pomiješani kao pšenica usred kukolja zablude, oni su bili pohvaljeni jer se nisu bili odrekli vjere, naime kao oni koji su se glasno suprotstavili usponu papinstva (redak 13, Antipa = anti papas, „protiv očeva“) bili su utišani.

Daljnji izazov tog vremena bilo je podmuklo kvarenje vjerovanja. Izravno progonstvo sada je bilo prošlo, a na njegovo mjesto došlo je odvratanje pažnje i iskrivljavanje. Postoji sve veći pritisak miješati Poganske stvari sa Kršćanskim (mislimo na Uskrs, Trojstvo, Božić, štovanje Marije, čak i besmrtna duša, sve ima poganske korijene). Iako je izgledalo da popularnost Crkve raste, pravi su Kršćani bili prisiljeni boriti se protiv vala razuzdanog kvarenja.

Mi vidimo kako se nama te stvari dešavaju danas (opće prihvaćanje sebičnosti, ponosa, mentalne bolesti, i čitavog niza grijeha). Mi priznajemo da iako smo u svijetu, mi ne smijemo sudjelovati u njegovim težnjama. Mi se držimo obećanja koje je bilo dano Pergamu (redak 17 JB): „Pobjedniku ću dati mane sakrivene“ — neraspadljiva Riječ Božja, koja pruža duhovnu pomoć i besmrtnost onima koji se pokažu vjernima.

Tijatira — Četvrto Doba

Sljedeća je crkva u Tijatiri, koja znači „ugodni miomiris žrtve.“ O

ovom razdoblju možete razmišljati kao o gorućem kadu dugog razdoblja trpljenja zbog pravednosti. Oko 1160 godine A.D., serija događaja koji mijenjaju život vodila su Petra Walda da napusti svoj zanat bogatog trgovca i da umjesto toga traži duhovni put. On je platio svećeniku da prevede Novi Zavjet sa Latinskog na Francuski, što ga je navelo da shvati kako je papinstvo bilo krivo za odstupanje od Svetog Pisma zbog svojih vlastitih ciljeva. On je dao svoje imanje svojoj ženi, dao je glavni dio svoje preostale imovine siromašnima, i predao se jednostavnom životu javnog propovijedanja i poučavanja.

To razdoblje i postupci vjernih u to vrijeme bili su obilježeni odbacivanjem obreda i tradicija koje je Katolička Crkva prigrlila — ispovijedanje, prodavanje oprosta, krštenje djece, transupstancijaciju, itd. Waldo, i oni koji su ga slijedili, čak su opisali različite Papinske neumjerenosti kao dokaze „bludnice“ iz Otkrivenja! Bilo je to teško vrijeme kušnji izazvati političku moć Katoličke Crkve, budući je nauk o nepogrešivosti Crkve bio dobro učvršćen, i stoga bi bilo kakvo propitivanje u skladu sa Svetim Pismom bilo smatrano herezom. Stoga, oni na položajima moći primijenili su iskvareno ljudsko razmišljanje na Sveto Pismo, i rezultirajuće pogrešno tumačenje postalo je „savršenom riječju Božjom,“ i kao takvo se držalo.

Takovi su bili upozoreni, kroz proročanstvo u Otkrivenju, da ne toleriraju Izebelu, „bludnicu.“ Mnogi su se samo pasivno suprotstavili Izebeli umjesto da su aktivno razotkrivali njene lažne tvrdnje. Ipak, iz poruke je jasno da će oni koji su napravili duhovni preljub sa Izebelom, uključujući i njenu djecu (Protestantske izdanke), biti odrezani (Otkrivenje 2:22,23).

Od postojanih se tražilo da se čvrsto drže istine, čak i

Poruke Sedmerim Crkvama

Petar Valdo

usprkos pogrešnog učenja i obećano im je da će stolovi na koncu biti preokrenuti. Oni nad kojima se grubo vladalo sa željeznom palicom na koncu će postati oni koji će vladati odlučno nad uzdignutim i svrgnutim uzurpatorima (reci 26,27). Uistinu, to je obećanje koje ima paralelu današnjem vremenu. Mi možemo vidjeti pred nama sada potrebu da se ostane čvrst kad smo suočeni sa pogreškom i mi znamo da će posljednji postati prvi i prvi postati posljednji.¹

Sard – Peto Doba

Sardska crkva („ostatak“ ili „ono što preostaje“) simbolizira ljusku ili ljušturu nekada živog stvorenja. To razdoblje je sastavljeno od tog ostatka koji je još uvijek bio vjeran nakon Tijatirskog razdoblja. Zbog njegovih napora u korist Božje Riječi, čini se da bi John Wycliffe mogao biti glasnikom tog razdoblja, počev negdje oko 1367 A.D. kada se je Engleska borila za oslobođenje od Pape. Budući je koristio Sveto Pismo da napadne temelj papinstva, na njega se je gledalo kao na jasnog neprijatelja Katoličke Crkve.

Poruka toj crkvi je da „ima ime da bi živjela, ali si mrtva“ (Otkrivenje 3:1). Premda je u početku bio djelotvoran u širenju njihove poruke, nakon što je vodstvo izumrlo, pokret je počeo opadati. Prema tome, oni su bili ohrabreni da ojačaju ono što samo što nije umrlo — učinjena dobra djela i razotkrivene istine.

S vremenom je došlo do povećanog pritiska i od strane Crkve i Krune protiv tog pokreta, i tako je ostatak postao

podzemnom crkvom. Premda oslabljeno i napadnuto, sjeme koje je Wycliffe zasadio nikada nije umrlo. Prema Otkrivenju 3:4, čini se da je samo nekolicina ostala vjernom kroz ta iskušavajuća vremena. I nam je isto tako obećano da ako pobijedimo da ćemo biti obučeni u bijelo (redak 5).

Filadelfija – Šesto Doba

Filadelfijska crkva („bratska ljubav“) dolazi na scenu upravo kada se događa drastično povećanje iskvarenosti unutar papinstva. Godine 1517 A.D. Martin Luter, glasnik u to vrijeme, objavio je svojih slavnih „95 Teza“ — ponajviše napadajući prodaju oprosta, ali također napadajući i Papinski autoritet. Sve do tog trenutka lažne tvrdnje Antikrista nisu bile toliko potpuno razotkrivene. Luter je gledao pored automatske pretpostavke da „glava Crkve“ mora imati Božju podršku; i čineći to, postalo mu je jasno da je hijerarhijski sustav (i njegova glava) neprijatelj prave religije.

Bratska ljubav po kojoj je ovo razdoblje bilo nazvano pokazuje da je uspjeh razdoblja Reformacije uvelike ovisio o bratstvu koje premošćuje mnoge različite nacije, klase, i vjerovanja. Postojalo je više ravnopravnog duha a manje „gospodarenja“ koje je toliko dugo mučilo crkvu. Gospodin i dalje upozorava pravu crkvu na one koji se pretvaraju da su Židovi (duhovni Izraelci), ali su umjesto toga prikriveni (Otkrivenje 3:9).

S krajem tog razdoblja došao je Milerov pokret (od ranih pa do sredine 1800 — ih), s mnogima koji su očekivali kraj svijeta 1844 A.D. Kada se to nije dogodilo, bio je to izazov vjeri mnogih. Budući sačuvani „od časa iskušenja“ (redak 10), neki su sačuvali svoju vjeru sve dok stvari nisu postale jasnije. Oni su morali imati na umu (a i mi) potrebu da se bude budan, kako ne bi smo izgubili nagradu za kojom težimo.

Laodiceja – Sedmo Doba

Naposlijetku dolazimo do Laodicejske crkve — onih koji su u opasnosti da ne budu ni vrući ni hladni nego mlaki. Neki vjeruju da taj način izražavanja ukazuje na temperaturu revnosti koja će biti očitovana u toj fazi crkve. Možda bolje tumačenje pogoduje učinku kojeg istina ima na srce svakog pojedinog Kršćanina. „Hladan“ ukazuje da proučavanje Božje riječi rezultira sa „osvježenjem“, dok „vruć“ ukazuje na čišćenje karaktera. Mlak Kršćanin niti bi bio osvježen niti očišćen sa Svetim Pismom nego bi to ukazivalo na bezbrižnost u njihovom životu.

Blagoslovljeni sa hranom u pravo vrijeme preko ruku C. T. Russella, sedmom dobu crkve bilo je dano razumijevanje načina i svrhe Gospodinovog Povratka. Oko 1877 A.D., C.T. Russell odlučio je prestati sa svojim ze-

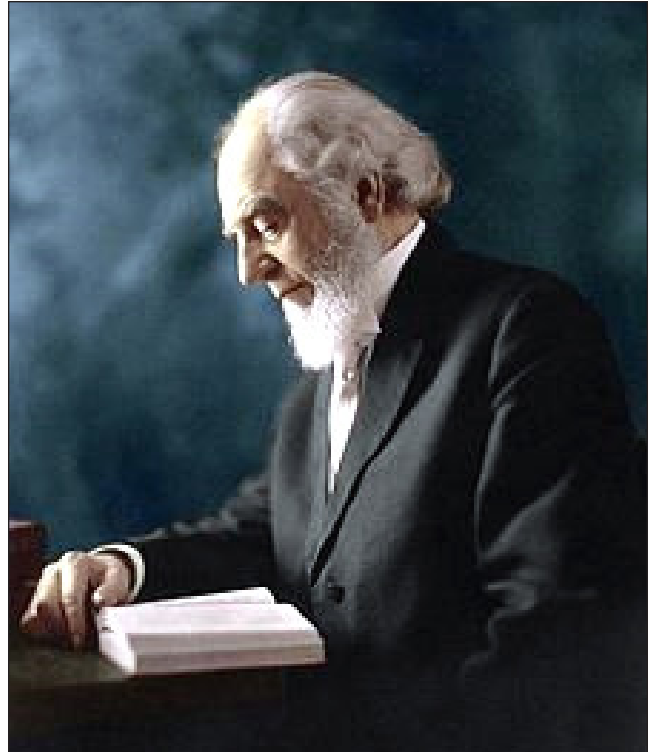
maljskim poslom u korist punovremenog duhovnog poziva. Premda smo upoznati sa mnogim detaljima njegovih zapisa, imajmo također na umu upozorenje i marljivost koje je on savjetovao a u vezi pažljivog postupanja kao djece dana. Nije dovoljno imati Bibliju, šest svezaka, i re-printe, ako ne prakticiramo načela Istine Žetve. Vjernost je u slušanju i izvršavanju, ne samo u slušanju.

Stara Laodiceja bila je bogato bankarsko i trgovačko središte i, u slici, osjećali su da im ništa ne treba. Umjesto toga, imajmo na umu da mi njega trebamo uvijek. On nas prekora samo zato što nas voli (redak 19) i mi znamo da je blizu vrijeme, jer on stoji kod vrata i kuca (redak 20)!

Zaključak

Kroz našu braću u svim sedam crkvenih doba, mi imamo predivne povijesne primjere milosti i vjere pod pritiskom teških ispita. Mi smo blagoslovljeni sa retrospektivnim pogledom na povijest Evandeoskog Doba, i u naše vrijeme mi uživamo besprimjerno razumijevanje dragocjenih obećanja i nade Uzvišenog Poziva kroz jasnoću vremena. Učimo od nesrazmjernje vjere naših preteča i njihovog ohrabrenja kroz svjedočanstvo njihovih života.

Koristimo njihov primjer da budemo jaki u vjeri i marljivi u proučavanju Svetog Pisma kako bi smo dobili jasnije razumijevanje izgradnje karaktera i djela službe koje smo pozvani izvršiti. I na kraju, uvijek zadržimo na umu

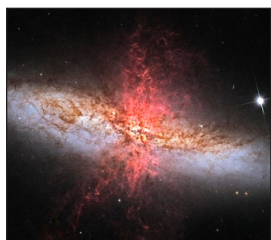
Pastor Charles Russell

upozorenje koje nam je Isus Krist posebice dao, vodeći računa da smo očišćeni i osvježeni kroz moć Svetog Pisma i silu unutrašnjeg djelovanja svetog Duha u našim životima i službama.

— *Nathan Austin*

Skriven Tijekom Dva Doba

„Tajnu koja je bila sakrivena vjekovima i pokoljenjima; a sada se otkrila njegovim svetima“
(Kološanima 1:26,27 ZI).

Otkrivenje, poglavlja

4 i 5, letimičan su uvid u um Božji i Njegov plan spasenja kojega On orkestrira još od prije stvaranja čovječanstva. Isus, Apostolu Ivanu otkriva „otajstvo koje je bilo skriveno od

početka svijeta u Bogu“ (Efežanima 3:9 VKJ). Koje li prednosti za Apostola Ivana vidjeti to otkrivenje i napisati ga za nas!

Prije mjerenja vremena za koje mi znamo, Bog je bio posve sam u svemiru. Mudri nam u Izrekama 8:22-30 govori da je Logos (Božji prvi stvaralački čin) bio početak Njegovog obiteljskog kruga i uistinu svakodnevni užitek Bogu. U Otkrivenju 4:11 24 starješine nam kažu da je Bog sve stvorio po Svojoj volji. Očito je da je stvorio Logosa, anđele, i čovječanstvo zbog toga što je On želio obitelj.

Povijest čovječanstva u Bibliji započinje sa savršenstvom ali brzo se kreće prema tragediji grijeha. Međutim, naš se je Nebeski Otac pobrinuo za putokaz za ljudsku obitelj da mu se vrati natrag; najprije Abrahamu sa prilikom da postane Božji prijatelj, zatim Izraelu kroz poslušnost Zakonu, i na kraju cijelom čovječanstvu kroz vjeru u krv Njegovog jedinorođenog Sina.

Baš kao što se je Logos dokazao vjernim Bogu u svemu što je On tražio od njega, Bog je otvorio širu priliku svijetu čovječanstva kroz vjeru u Njegovog Sina. Bog je bio razvio specifične uvjete kroz koje je narod pozvan k Njegovom imenu mogao biti podignut u istu božansku prirodu kao Isus i sam Bog.

Otkrivenje 4

Ivan je na nebu vidio otvorena vrata i želio je ući kroz njih i vidjeti što je bilo s druge strane. Ivan je u duhu ušao kroz ta vrata i čuo je Isusa kako ga poziva da vidi budućnost. Ivan je zatim bio uveden u gledište na Evandeosko Doba sa nebeskog stanovišta.

Ivan je vidio Boga kako sjedi na Svom prijestolju sa 24 starješine obučene u bijelo sa zlatnim krunama na njihovim glavama, kako sjede uokolo Boga na prijestoljima. 24 prijestolja predstavljaju autoritet koji je bio dan 24 proroka od Boga. Bijele haljine predstavljaju čistu poruku od Boga i Zlatne krune predstavljaju njihove božanski nadahnute misli. Petar potvrđuje važnost Starozavjetnih

proročanstava u 1. Petrovoj 1:12 i 2. Petrovoj 1:21, navodeći da je nama bilo dano znati tajnu poruku od Boga u koju čak i anđeli žele zaviriti.

Ostale opcije za značenje 24 starješine uključuju:

(1) Oni mogu predstavljati klasu Drevnih Dostojnika. Neki od njih, poput Noe, Abrahama, i Mojsija, spomenuti su u Hebrejima 11 poglavlje. Broj Drevnih Dostojnika bio je mnogo veći od 24, ali 24 može predstavljati izvjesnu klasu. Drevni su Dostojnici bili predstavljeni sa 24 glazbenika u 1. Ljetopisa 25. Svi od Drevnih Dostojnika proricali su o Isusu, njegovoj otkupnoj žrtvi, i njegovoj budućoj Nevjesti, Crkvi.

(2) Oni mogu predstavljati 24 Knjige koje sačinjavaju Hebrejsku Bibliju. Hebrejska je Biblija izvorno bila kanonizirana u 22 knjige. To je bila ista Hebrejska Biblija koju je Apostol Ivan koristio kad je zapisivao Otkrivenje otprilike 70 A.D. Hebrejska Biblija bila je podijeljena u 24 knjige negdje u ranom Drugom stoljeću. Otprilike u isto vrijeme Novi Zavjet je bio kanoniziran u 27 knjiga. Židovski autoriteti u to vrijeme su (i dalje odbacujući Isusa i njegovu poruku zajedno s apostolima), zapazili su da ta 2 broja zbrojena daju biblijski prikladan broj 49. Kako bi diskreditirali Novi Zavjet, oni su podijelili nekoliko knjiga u Hebrejskim Pismima u dvije, stvarajući tako beznačajnu ukupnu sumu od 51. U pogledu ovog

24 Starješine mogu predstavljati Drevne Dostojnike.

scenarija, Isus je vjerojatno predvidio tu mogućnost ali je i dalje tražio od Ivana da to zabilježi u knjizi Otkrivenje. Zanimljivo je zapaziti da je današnje Sveto Pismo podijeljeno u 66 knjiga, koje su lijepo bile prikazane u Tabernakulu na stolu kruhova predstavljanja sa dvije hrpe od po šest komada.

Bez obzira da li 24 starješine predstavljaju klasu Drevnih Dostojnika, ili Hebrejsku Bibliju od 24 knjige, poruka od svih je ista: oni su prorokovali o „lavu iz plemena Judina.“

Sedam svjetiljki, koje su sedam duhova Božjih, uvod su u idućih nekoliko poglavlja Otkrivenja koja objašnjavaju kako se Evandeosko Doba bude razvijalo u sljedećih dvije tisuće godina. Svrha Otkrivenja 4,5 je da pokaže prijelaz sa Židovskog Doba na Evandeosko Doba sa duhovnog stanovišta. Ova dva poglavlja završavaju sa scenom u kojoj sve stvorenje daje slavu Svemogućem Stvoritelju (Otkrivenje 5:13).

Usredotočujući se na Božje prijestolje, Ivan počinje opisivati četiri Živa Bića usred i uokolo prijestolja. Četiri Živa Bića nalikuju lavu, juncu, licu čovjeka, i orlu u letu. Ezekijel je imao sličnu viziju Boga u Ezekijelu 1:10. Četiri Živa Bića prikazuju četiri glavna Božja svojstva:

(1) Lav predstavlja neizmjernu veličinu Njegove moći (Efežanima 1:19,20). (2) Junac, predstavlja Njegovu pravdu koja je bila zadovoljena u otkupnini. (3) Lice čovjeka, predstavlja Božju ljubav koju je On izrazio čovječanstvu dajući Svoga jedinorođenog Sina (Ivan 3:16). (4) Leteći Orao, predstavlja Njegovu panoramsku mudrost u svemu.

To je isti redoslijed kao i svojstva spomenuta u Psalmu 89:14.

Nakon što Četiri Živa Bića počnu slaviti Boga u Otkrivenju 4:8,9, 24 starješine padaju i također odaju čast Bogu. Taj redoslijed proriče da će Božje stvorenje jedino razumjeti proročanstva Starog Zavjeta kada vide

Njegov pravedan karakter otkriven u Njegove četiri glavne osobine.

Nešto mora pokrenuti četiri Živa Bića da slave Boga, nešto što se tek treba ispuniti. Događaji iz Otkrivenja 4 nisu cijela priča nego postavljaju pozornicu za iduće poglavlje. Ivan postavlja scenu u našim mislima kao da je „pritisnuo stanku“ na početku najdramatičnijeg filma koji je ikada bio napravljen.

Otkrivenje 5

Na početku Otkrivenja 5, Ivan je „pritisnuo play“ i počinje opisivati film kako se odigrava pred njim. Ivan opisuje knjigu koja je bila zapečaćena sa sedam pečata, u Božjoj desnici dok On sjedi na Svom prijestolju. Zapečaćena knjiga je napisani Božji plan, ali koji je i dalje tajnom zato što je zapečaćen; čekajući na dostojnog „upravitelja“ da izvrši Njegov plan. Zapečaćena knjiga opisuje pravedni plan Božji koji je bio skriven još od početka svijeta (Rimljanima 16:25,26).

Dok Ivan promatra rasplet te drame, on je željan znati što je zapisano u toj knjizi. On osjeća njenu veličanstvenu važnost i veoma ju želi razumjeti. Ivan počinje plakati, opisujući svoju gorku tugu zbog neznanja.

Jedan od 24 starješine pruža ključ koji tješi Ivana i koji pruža okidač za Četiri Živa Bića da slave Boga. Jedan od starješina kaže Ivanu „Ne plači! Evo, pobijedi Lav iz plemena Judina, Korijen Davidov, on će otvoriti knjigu i sedam pečata njezinih“ (Otkrivenje 5:5 JB). Ovo je najvjerojatnije ukazivanje na Jakovljevo proročanstvo njegovom sinu Judi netom pred Jakovljevu smrt (1. Mojsijeva 49:8-11). Zapazite slične riječi koje su korištene da opišu pojedinca o kojemu se govorilo na oba mjesta: Juda je kao „lav,“ i „od Jude se žezlo neće udaljiti.“

Jakov daje daljnji trag u 1. Mojsijevoj 49:11 (JB), „Svog magarca za lozu privezuje, mlado magarice svoje za čokot.“ Ivan je sigurno bio utješeno sa uključivanjem

Četiri lica četiri živa stvorenja – predstavljaju četiri osobine Božjeg karaktera

ovog događaja budućí je to bila signalizacija s kojom je bio upoznat, isto tako kao i mnoštva proročanstava koja su ukazivala na Isusa u Starom Zavjetu (Izaija 11:1-5; 19:18-22; 53:1-12, Danijel 9:25-27, Psalmi 22:1-31; 141:2; 2. Mojsijeva 12:1-28; Zaharija 9:9-13; Mihej 5:2).

Kada je Ivan jednom povezo Isusa kao lava iz plemena Jude, on je pogledao na Božje prijestolje i zapazio „stoji Jaganjac kao da je zaklan.“ Jeste li ikada vidjeli mrtvo janje da stoji? To mora biti Isus! Na kraju krajeva, Ivan je svjedočio objavi Ivana Krstitelja za Isusa kao „Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta“ (Ivan 1:29). Apostol Ivan je sada bio shvatio da je Isus opisan u zaklanom janjetu koje sada uzima svitak iz Božje desnice priznanja.

Konačno, otkriven je spasitelj koji je dostojan upravljati idućim dobom u planu Božjem; dobrim vijestima ili Evandeoskim Dobom. Ivan može napokon počivati u sigurnosti Isusa, i tako možemo i mi. Božji pravedni i pun ljubavi plan za anđele i cijelo čovječanstvo sada se odvija pred našim očima. Božji plan završava sa predivnom proslavom obožavanja kada „sve stvorenje, i na nebu, i na zemlji, i pod zemljom, i u moru - sve na njima i u njima govori: "Onomu koji sjedi na prijestolju i Jaganjcu blagoslov i čast, i slava i vlast u vijeke vjekova“ (Otkrivenje 5:13).

Isus, naš Spasitelj, koji je pobijedio, i otpečauje sedam pečata.

Ono što mi sada vidimo sa jasnom duhovnom vizijom, svijet još uvijek čeka u neznanju, „objavljenje [Grčki, apokalupsis] sinova Božjih“ (Rimljanima 8:19). Hvalimo našeg nebeskog oca zbog tih uvida u Božji moćan, pravedan, pun ljubavi, i mudri plan za Njegovo cijelo stvorenje. Amen.

Zaključak

Primjena je najvažniji dio spoznaje. Kopajući dublje u Sveto Pismo, u nastojanju da upoznamo i razumijemo Božji plan, i ono „što se mora dogoditi nakon ovoga,“ nama je dana veća porcija Božjeg mira koji nadilazi svo tjelesno razumijevanje (Otkrivenje 4:1; Filipljanima 4:7).

Sa tim mirom, mi smo u stanju primijeniti ono što smo naučili iz Svetog Pisma kako bi smo izvršili unutarnje djelo evanđelja; kristalizacija naših karaktera. Naš konačan uspjeh

u tom važnom djelu pomoći će da se ispuni ono što naš Nebeski Otac traži; dovršenje njegovog većeg obiteljskog kruga, koji sada uključuje slavnu Nevjestu za Njegovog Sina.

Zajedno kao Božja duhovna obitelj, Isus Krist i proslavljena Nevjesta Kristova izvršit će Božji majstorski plan.

— *Shawn Ledwinka*

Sedam Pečata

„I začuh jedno od četiri bića gdje govori kao glas groma:
Dođi i vidi!“ (Otkrivenje 6:1 Šarić).

Knjiga Otkrivenje sadrži višestruke slike Evanđeoskog Doba. Svaka od slika pokazuje povijest Crkve iz drugačije perspektive. Drugo od tih pet gledišta je sedam pečata Otkrivenja koji su opisani u poglavljima 6:1 do 8:1. Otvaranje sedam pečata pokazuje napredak doktrinarne istine od izvorne čiste istine pružene ranoj crkvi, nastavljajući kroz njeno propadanje i kvarenje u Srednjem Vijeku, zatim do kraja Reformacije, i na koncu do čiste doktrinarne istine obnovljene u razdoblju Žetve Evanđeoskog Doba.

U Otkrivenju 5 bilo je postavljeno pitanje, „tko je dostojan otvoriti knjigu i razlomiti pečate njezine?“ „Jaganjac koji kao da je zaklan“ je onaj koji je dostojan uzeti knjigu i razlomiti njene pečate. Jaganjac, Isus, dokazao se je dostojnim i tako mu je bilo dano ovlaštenje i sposobnost i da zna i da izvrši Božji plan otkupljenja za ljudsku rasu.

Prvi Pečat

Prvi pečat je bio prikazan u Otkrivenju 6:1,2. Jaganjac je razlomio prvi pečat i Ivan opisuje što je on vidio u Otkrivenju 6:2. „I vidjeh, i gle konj bijel, i onaj, koji sjedaše na njemu, imao je luk. I njemu se dade vijenac, i izađe pobjeđujući i da pobijedi“ (Šarić). Bijeli konj je prvi od četiri konjanika koje Ivan vidi u Otkrivenju 6. Bijeli konj, luk, i kruna opisuju čistu istinu, visoku kvalitetu doktrine koja je bila izlivena ranoj crkvi. Snazi te čiste poruke bilo je dopušteno da se raširi i uzme korijena diljem tada poznatog svijeta kroz misionarsko djelo apostola i rana crkve.

Drugi Pečat

Drugi pečat je bio otvoren u Otkrivenju 6:3. Ivan tada opisuje crvenog konja sa jahačem kojemu „dopusti se, da uzme mir sa zemlje, i da ubija jedan drugoga, i dade mu se mač veliki.“ Crveni konj opisuje svojstvo doktrine koja je bila dostupna drugom dobu crkve kao ona koja više nije bila čista. Rast i utjecaj prave crkve počeo je slabiti kako je otpadnička crkva rasla u moći i utjecaju. Čak su i u Apostolskim danima, destruktivni lažni doktrinarni

utjecaji pokušavali naći prolaza u crkvu (1. Ivanova 4:1-3).

I onda, nakon što su apostoli preminuli, sposobnost za boriti se sa tim utjecajima bila je znatno smanjena. Mir unutar prave crkve ustupio je mjesto borbama, i njeno jednom dragocjeno jedinstvo postalo je razbijeno. Veliki mač koji je bio dan tom dobu crkve najvjerojatnije opisuje dovršenje kanonizacije Biblije. Međutim taj veliki mač Svetog Pisma prouzročio je da se crkva razdijeli umjesto da ju sačuva sa ujedinjenom porukom da propovijeda riječ.

Treći Pečat

Treći pečat bio je otvoren u Otkrivenju 6:5. Ivan vidi trećeg jahača koji jaše na crnom konju i koji ima komplet vaga. Tijekom tog trećeg doba crkve, progonstva Rimskih Careva slegla su se nakon što se je Konstantin obratio na Kršćanstvo. Kao rezultat, crkva je počela rasti brojčano i po utjecaju. To je rezultiralo sa početkom zemaljskog uzvišenja crkve. Iskušenje tog uzvišenja pokazalo se prevelikim i pojavio se crkveno-državni sistem, prikazan sa crnim konjem. Važnost doktrine postala je sekundarna u odnosu na rastuću želju za povećanjem utjecaja i širenju dosega crkve. Na žalost, sada je svećenstvo sa iskrivljenim razumijevanjem istine i nikakvom tolerancijom prema suprotnim gledištima određivalo koju će se doktrinu propovijedati Kršćanstvu.

Glas koji se je ovdje čuo rekao je, "Mjera pšenice za denar! Tri mjere ječma za denar! A ulju i vinu ne udi." Možda ovo ukazuje na povijesnu činjenicu da iako je

Duhovna Glad u Razdoblju Trećeg Pečata

nominalnom Kršćanskom sistemu bilo dopušteno da dik-tira većinu toga po pitanju doktrina, postojale su izvjesne istine za koje Bog nije bio dozvolio da budu zadržane od prave crkve. Doktrine koje utječu na djelovanje sve-tog Duha (ulja) u članovima nisu mogle biti potisnute od strane nominalnog Kršćanskog sistema.

Premda je prava crkva bila ograničena u onome što je mogla naučiti tijekom tog doba, čiste su istine bile dostupne onima koji su bili spremni tražiti ih. Denar je bio nadnica jednog radnika; tako se njegovom uporabom podrazumijeva velika oskudica. Možda se također Krista [ječam] smatralo manje vrijednim od crkve [pšenica].

Četvrti Pečat

Lomljenje četvrtog pečata izvodi zadnjeg konjanika. On je otkrio blijedog konja, opisujući doktrinarnu slabost tog četvrtog doba crkve. Doktrine tog doba bile su raspršene onim što je izraslo u represivno papinstvo i te zagađene doktrine nisu bile dovoljno istinite da održe duhovni život zdravim. Redak osam kaže, „onome, koji sjedaše na njemu, bio je ime smrt, i podzemlje pratilo ga“ (Otkrivenje 6:8 Šarić). To prikladno opisuje zlo papinstvo tijekom tog doba prave crkve. Doktrinarna učenja i prakse koje je promoviralo papinstvo jedino mogu voditi u duhovnu smrt.

U osmom je retku također spomenuta vlast jahača. Tijekom tog razdoblja Evandeoskog Doba, papinstvo je koristilo svoju povezanost sa civilnim vlastima Kršćanstva da progona pravu crkvu. Prva od tih inkvizicija pojavila se je 1184 A.D. U užasnom progonstvu prave crkve tijekom tih inkvizicija, tlačilačko je papinstvo zahtijevalo slaganje sa njihovim zagađenim učenjima ili bi rezultirala smrt. Prava je crkva pretrpjela veliku muku tijekom svog 4 doba.

Peti Pečat

Lomljenje petog pečata dovodi viziju ka žrtveniku. Pod žrtvenikom, Ivan je vidio duše svetih koji su pretrpjeli zbog svoje vjernosti istini. Ti sveti vape! Oni pitaju Gospodina u Otkrivenju 6:10 JB, „Ta dokle, Gospodaru sveti i istiniti! Zar nećeš suditi i osvetiti krv našu na pozemljarijama?“ Prava je crkva do tog trenutka bila progona tijekom 1 i 2 doba crkve od Židova i zatim od Rimske civilne vlasti, samo da bi zatim uslijedilo snažno progonstvo od otpadničke crkve tijekom 3 i 4 doba. Ta su gorka iskustva koštala živote tisuća Kršćanskih svetih. U tim simboličnim glasovima je opisana kombinirana težina stoljeća tlačenja i progona prave crkve. Vjerni su Kršćanski sveti ostajali vjernima malim zalogajima is-

Duhovna Pošast u Razdoblju Četvrtog Pečata

tine koliko god bili mali a koje su mogli naći i čvrsto ih se uhvatiti, samo da bi se suočili sa mačem i lomačom. Koliko će još dugo naš pravedni Nebeski Otac dopustiti da se to stanje stvari nastavi?

U Otkrivenju 6:11, svakome od svetih je bila dana bijela haljina zajedno s porukom da trebaju još malo pričekati. Još je bilo posla za obaviti: trebalo je naći još članova crkve koji se tek moraju dokazati vjernima. Konačni će sud biti dan tek kada posljednji pripadnik Kristovog tijela prođe s onu stranu zavjese. Do tog će se vremena crkva trebati čvrsto osloniti na svoju vjeru u Božja obećanja.

Šesti Pečat

Sada stižemo do snažne scene. Otkrivenje 6:12 počinje sa nekoliko događaja koji potresaju zemlju. Najprije veliki potres, zatim sunce postaje crno poput kostrijeti, i mjesec dobiva boju krvi. Kao iduće, zvijezde nebeske padaju na zemlju nakon čega su nebesa uminula kao svitak i svaka su se gora i otok pomaknuli.

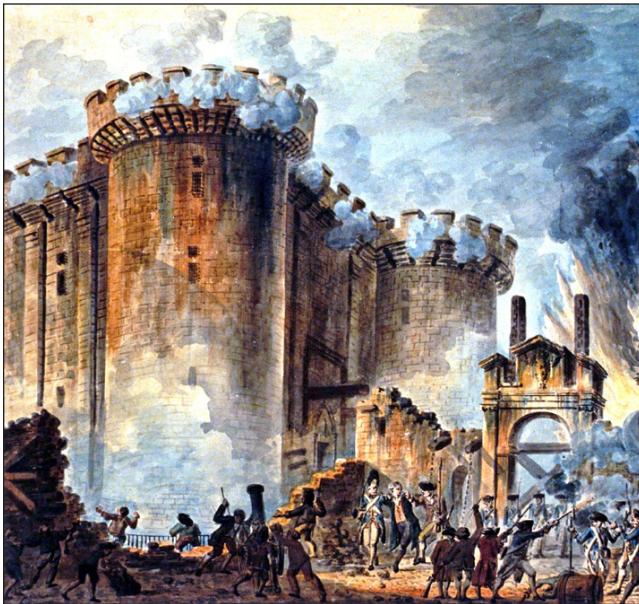
Ti događaji će prouzročiti da se najveći i najmanji od ljudi sakriju u špilje i među stijene planina; da se sklone od jagnjetovog gnjeva. Poglavlje 6 završava sa pitanjem, „Tko može opstati?“

Veliki potres je Francuska Revolucija; ogroman društveni prevrat kada su ljudi bili u stanju dovesti u pitanje geopolitičku silu i srušiti ukorijenjene vjerske i građanske vlasti, u isto vrijeme! Zlostavljane su mase ustale za njihove pojedinačne slobode i prava i tu želju za individualnim slobodama nije se moglo pokoriti. Individualne slobode postale su kritično društveno pitanje u civiliziranom svijetu.

Sunce i mjesec koji mijenjaju boje, zvijezde što padaju s neba na zemlju, i veliki vjetar koji ljulja gore i otoke predstavljalo je društvene promjene koje su se događale

posvuda oko crkve. Viši Kritičari više nisu smatrali sunce i mjesec (Novi i Stari Zavjet) da su božanski nadahnuti. Ti su se viši kritičari borili da pobiju tvrdnju Biblije da je riječ Božja. Mase koje su išle u crkvu počele su gubiti vjeru u crkveni sistem.

Naknadna dejstva Francuske Revolucije (veliki potres) potresla su cijelu Evropu i zauvijek promijenila svjetski politički krajolik. Tijekom tog velikog potresa, mase ljudi tražile su sigurno utočište. Oni su se bili okrenuli svojim vladama da im one pruže sigurnost kada se je papinstvo pokazalo nepouzdanim i očito pogrešivim. Osim toga, vlade su se također pokazale nedostojnima njihovog povjerenja. Svijet više nikada ne bude bio isti.

Francuska Revolucija je bila opisana u Šestom Pečatu.

Sedmi Pečat

Prije nego stignemo do lomljenja sedmog pečata moramo proći kroz sedmo poglavlje Otkrivenja. Ono započinje sa vizijom o četiri anđela kako zadržavaju četiri vjetrova. Toj četvorici anđela je bilo rečeno da ne naude zemlji (društvu), moru (masama), ili drveću (izabranima) sve dok sluge Božje ne budu bili zapečaćeni na njihovim čelima. To opisuje intelektualno pečačenje koje se događa usred prave crkve.¹

Otkrivenje 7:4-8 opisuje pravu crkvu pokazanu u dvanaest plemena prirodnog Izraela. Slijedeći tu sliku, Otkrivenje 7:9-17 daje sliku o Velikom Mnoštvu kao klasi. Zatim u Otkrivenju 8:1, slomljen je sedmi pečat i Ivan završava sa „nastala je tišina u nebu oko pola sata.“ Kada je bio razlomljen taj sedmi pečat, svitak se zatim otvorio, i mi možemo vidjeti što je napisano u unutrašnjosti – 7 truba (Ezekijel 2:9-3:3; Zaharija 5:1-4).

Sažetak

Sedam pečata je jedno od tri „sedam“ u Otkrivenju koja prikazuju Evandeosko Doba iz različitih perspektiva. Slika sedam pečata prikazuje napredak doktrine Evandeoskog Doba:

(a) Započinjući sa čistim učenjima koja su bila izlivena ranoj crkvi.

(b) Nastavljajući kroz drugo, treće i četvrto doba sa dugim nizom užasnog propadanja i u učenju i u praksi.

(c) Nakon toga je uslijedilo peto i šesto doba sa okretanjem prema boljim izvornim istinama koje su postepeno bile obnovljene tijekom Reformacije.

To je bilo popraćeno sa povratkom praksi individualnog proučavanja Biblije zajedno sa širokom pristupačnoscju Biblije na mnogim jezicima. To je pomoglo onima koji su tražili Istinu da ju pronađu.

(d) I na koncu, kada je jednom sedmi pečat bio slomljen tijekom Žetve Evandeoskog Doba, istina o Kristovoj drugoj prisutnosti i njen poziv „izađite,“ i tajna prave crkve Evandeoskog Doba, bila je otkrivena.

Poruka za nas na kraju Evandeoskog Doba je da koristimo naše pojedinačne darove kako bi smo izgrađivali bratstvo i bili vjernim svjedocima svijetu objavljujući poruku žetve. Unatoč svim pokušajima da se diskreditira Kršćanstvo i vjera u Bibliju, mi vidimo u lomljenju sedam pečata, da je Bog znao sve o borbama koje će crkva pretrpjeti. Mi sada imamo ponovnu potvrdu da je Bog svakom dobu crkve dao pomoć i uputu kako bi oni mogli pronaći čisto učenje i živjeti po njemu.

Bog nam nastavlja pružati pomoć na kraju Evandeoskog Doba. Sada kada je sedmi pečat bio razlomljen mi imamo zapanjujuću doktrinarnu jasnoću koju nije doživjelo nijedno od prethodnih crkvenih doba. Sada je vrijeme da pođemo i širimo evanđelje kako bi smo sakupili preostala zrna pšenice dok vidimo izgled miroljubivog Božjeg Kraljevstva na horizontu, koje će uskoro biti u potpunosti uspostavljeno!

— Micah Hess

(1) Napomena Urednika: To je najčešće razmišljanje. Međutim Sveto Pismo bi moglo i davati sugestiju povezanu sa začecem duhom, kao na pečatu koji je bio na čelu prvosvećenika (SVET JEHOVI, 2. Mojsijeva 28:36; Efežanima 4:30; i vjerojatno Ezekijel 9:4).

Sedam Truba

„I dvadeset i četiri starješine, koje sjedahu pred Bogom na prijestoljima svojim, padoše na lica svoja i pokloniše se Bogu“ (Otkrivenje 11:16).

Sedam truba koje se čuje u Otkrivenju 8-11 predstavljaju poruku od svakog od sedam glasnika. Tekst ne otkriva kako je svaka truba zvučala, niti sadržaj svake od poruka. Umjesto toga, opisuje učinak svakog

zvuka. Stoga, simboli ne otkrivaju sadržaj svake od poruka nego učinak kojeg svaka poruka ima na svijet.

Slika sedam truba drugačija je od one sedam pečata. Dok sedam pečata pokazuje učinak poruke na pravu crkvu, sedam truba otkrivaju učinak svake poruke na ostatak svijeta. Važno je zapaziti da su odlomci povezani sa sedam truba napisani iz perspektive svijeta; kako svijet vidi sebe pod utjecajem poruka. Prema tome, kada se događa nešto loše, to može biti loše jedino iz perspektive svijeta i nominalnih vjerskih sistema.

Sedam truba prikazanih u Otkrivenju 8-11 slični onim sedam dana kada su djeca Izraelova obilazila drevni grad Jerihon i trubili u sedam truba. Kao kod sedam pečata, Gospodinov narod (Izrael) imao je drugačije gledište na uništenje Jerihona od njegovih stanovnika. Stoga, prava crkva vidi razorne učinke truba i raduje se zato što oni opisuju pravedne sudove Božje.

Prva Truba, Otkrivenje 8:7

Prva je truba vidjela tuču i vatru pomiješane sa krvlju, i oni su bili bačeni na zemlju; i izgorjela je trećina drveća, sva je zelena trava bila spaljena. To opisuje Božji sud nad nacijom Izrael. Tijekom prvog razdoblja crkve Židovi su bili izgubili Božju naklonost i bili su raspršeni. „Evo, napuštena vam kuća“ (Matej 23:38).

Budući da zeleno označava život, zelena je trava prikladan opis Židova koji su bili opravdani pod zakonom. Međutim, sa prijelazom u Evandeosko Doba, tipološko opravdanje pod Zakonom više nije bilo valjano. „I nema ni u jednom drugom spasenja; jer nema druga imena pod nebom danoga ljudima, u kojem treba da se spasimo“ (Djela 4:12). Tako su Židovi izgubili svoj položaj pred Bogom; zelena je trava usahnula.

Druga Truba, Otkrivenje 8:8,9

Kada se je drugi anđeo oglasio sa svojom trubom, gora, koja je bila zapaljena, bila je bačena u more. Gore predstavljaju civilne vladavine (kraljevstva). Tijekom tog

razdoblja crkve počelo je propadanje Poganskog Rima dok je s druge strane započeo uspon onoga što će biti poznato kao Papinski Rim. Uništenje trećine brodova može opisivati mnoge trgovce koji su izgubili posao kada je Poganski Rim pao.

Treća Truba, Otkrivenje 8:10, 11

Kada se je ova truba oglasila velika je zvijezda pala sa neba i pala je na trećinu rijeka i voda. Treći glasnik trećoj crkvi bio je Arije. Arija su nekoliko puta ekskomunicirali iz Crkve jer je govorio istinu protiv lažnog učenja o Isusovoj prirodi. Arije bi mogao biti ta velika zvijezda koja je pala s neba. Nebo ovdje predstavlja vjerske autoritete (ne pravo nebo). Stoga njegovo ekskomuniciranje nije bilo sramno, budući da odgovara njegovom otpadanju iz naklonosti nominalnog vjerskog sistema. Arije, velika zvijezda, ovdje je nazvan „Pelin,“ što znači gorčina. Imajte na umu, to je napisano sa svjetovnog stanovišta, stanovišta nominalnih Kršćana. Nominalnom vjerskom sistemu, Arije i njegova učenja bila su prilično gorka, s obzirom da je njegovo propovijedanje istine proturječilo njihovim vlastitim lažnim doktrinarnim učenjima.

U tekstu, oni koji su pili gorku vodu na koju je Pelin pao, umrli su. Zapravo, one koji su slijedili Arija smatralo se da nisu Kršćani od strane rastućeg i moćnog crkveno-državnog sistema. Budući da su trubne poruke napisane iz perspektive nominalnih, smrt bi ovdje označavala gubitak njihovih nominalnih sljedbenika. Čak su i do današnjeg dana, mnogi Kristovi sljedbenici još uvijek smatrani da su ne-Kršćani zato što ne pristaju uz lažno učenje o trojstvu.

Jao! Jao! Jao! U Otkrivenju 8:13, orao u letu povikao je „jao, jao, jao.“ Peta, šesta i sedma truba vidjet će sudove nad tzv. Kršćanstvom.

Četvrta Truba, Otkrivenje 8:12

Četvrta truba svjedočila je pomračivanju 1/3 sunca, mjeseca i zvijezda. To predstavlja daljnje zatamnjenje svijetla istine tijekom papinske vladavine Mračnih Vjekova. Izbljedadla je cjelokupnost poruka Evandjelja (sunca), Proroka (mjeseca), i Apostola (zvijezda).

Jao, Jao, Jao, Otkrivenje 8:13

Te prve četiri trube odgovaraju prvim četverim pečatima Otkrivenja 6. Konji (učenja) degradirali su do bolesnog, blijedog konja, ili zamračenja svih područja istine. Međutim Otkrivenje 8:13 označava prijelaz na učinak truba. Do tog je trenutka, postojalo kvarenje učenja, zato što su odbacili istinu izlivenu preko svakog glasnika. Slično kao i nakon četvrtog pečata, nakon oglašavanja četvrte trube, njena je poruka vratila neku istinu pravoj crkvi. Međutim, istinski nauk nikada nije dobrodošao nominalnim sistemima. Prema tome, te posljednje tri trubne poruke su viđene kao tri glavna „jao“ zbog njihovog učinka na Papinski sistem.¹

Peta Truba, Otkrivenje 9:1-12

Slično trećoj trubi, kada se je peta truba oglasila, mi vidimo kako daljnja zvijezda pada s neba. U skladu s time, mi bi smo trebali očekivati da vidimo u povijesti kako se je papinstvo odreklo velikog duhovnog vođe. Ovaj vođa otključava jamu bezdana iz koje izlaze skakavci poput konja, koji ugrizaju poput škorpiona. Ovaj dramatičan i slikovit jezik ukazuje da se pojavljuju doktrine (konji) koje djeluju poput pošasti Papinskom sistemu (skakavci predstavljaju neku vrst pošasti, posebno kada im je dodana sposobnost da ugrizaju poput škorpiona). Razumno objašnjenje koje odgovara vremenskom razdoblju bio bi prijevod Biblije sa Latinskog na Engleski po Wycliffeu.

Wycliffov prijevod Biblije imao je ogroman utjecaj na Evropsko stanovništvo budući je otvorio neograničenu količinu potencijalne istine koja je prethodno bila ograničena papinskom kontrolom Biblije na Latinskom. Kako je prikladno koristiti oslobođanje iz jame bezdana da se ilustrira takav dubok i neograničen utjecaj kojeg će Riječ Božja imati i na one koji ju marljivo proučavaju i na one koji to ne čine! (Osim toga, neki ovaj peti period smatraju Reformacijom, počev od 1517 sa 95 teza Martina Lutera i zatim njegovog prijevoda Biblije na Njemački.)

Tijekom tog vremena, papinska je moć nad narodom bila najveća, i učinak Wycliffovog prijevoda Biblije nije se proširio Evropom. Reciproci pokazuju da skakavci grizu Rimokatolički sistem i da ih muče u ograničenom vremenskom razdoblju. Međutim, prema 6 retku, „U one će dane ljudi iskati smrt, ali je neće naći; poželjeli će umrijeti, ali smrt će bježati od njih.“ Sjetite se da smrt ukazuje na obraćenje. Mi ovdje vidimo da su se mnogi pojedinci

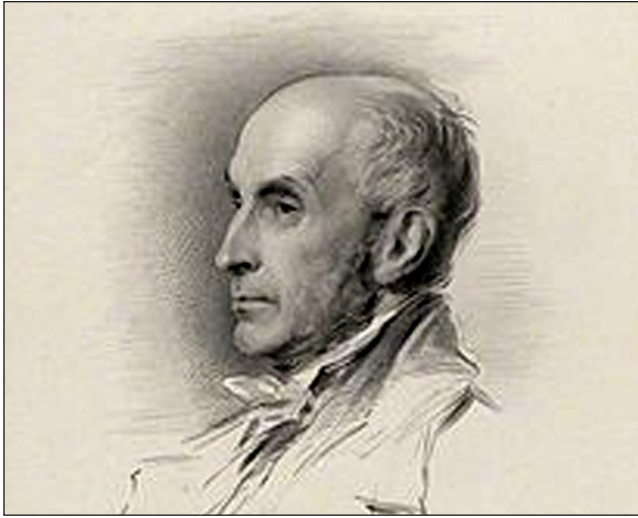
Francuska Revolucija i Napoleonski ratovi preoblikovali su Evropu tijekom Šeste Trube.

željeli obratiti sa Katolicizma ali da nisu mogli. Mnogi su željeli postati Protestantima, ali vrijeme još nije bilo došlo. Stoga, to je razdoblje prouzročilo mnoge probleme papinstvu, ali njihovi će se problemi samo još više pogoršavati. Jao Reformacije trebao je doći sa idućom trubom.

Zapazite: Redak 4 pomaže potvrditi naše gledište da su odlomci o trubama napisani iz perspektive ostatka svijeta a da to nisu mišljenja prave crkve. Skakavci, koji izgledaju negativnima, ustvari su se pokazali da su od Boga, zato što im nije bilo dopušteno da naude ičemu zelenom (bilo kome tko je opravdan kroz Krista), nego im je bilo dozvoljeno da jedino napadaju one „koji nemaju pečata Božjega na čelu.“ To je dobar podsjetnik da je Gospodin sa svojim svetima. Premda je Otkrivenje ispunjeno s mnogim pošastima, mučenjima, i nevoljama, mi smo uvjereni da je Bog sa pravom crkvom i da će se nastaviti priskrbljivati hranu Svom dragocjenom stadu (Psalam 23).²

Šesti Pečat, Otkrivenje 9:13-21

Reformacija je došla u Šestom razdoblju crkve u vrijeme zvuka trube, počev sa oslobođanjem četiri anđela. Otkrivenje 9:15 nam kaže da su ta četiri anđela „pripravljena za čas i dan i mjesec i godinu.“ To nas vremensko proročanstvo ovog puta najvjerojatnije dovodi do 1799 A.D. (riječi su gotovo iste onima iz Danijelovih 1260 dana). 1799 A.D. označava vrijeme kada je papinstvo izgubilo svoju političku moć; papa je umro i Napoleon je spriječio odabir novog pape. Stoga, kulminirajući događaj koji je rasklopio papinsku moć imao je svoje korijene u oglašavanju šeste trube i oslobođanja četiri anđela. (Alternativno, za neke to razdoblje počinje ranije, premda ne prije 1648 A.D.)

Henry Drummond, od 1786 do 1860, sa Konferencije u Alburyu.

Te anđele, u vrijeme Reformacije, prate mnogi konjanici. Konji, kao što smo već bili vidjeli, predstavljaju doktrine, i Reformacija je vidjela kako mnoge doktrinarne istine izranjaju unatoč papinskom utjecaju. Najistaknutija je bila istina koju je zagovarao Martin Luter da spasenje dolazi po vjeri, a ne kroz katoličke rituale, ponavljanja molitvi, i djela. Sljedećih nekoliko redaka opisuju kako su konji, ili učenja, mučila ljude i ubijala ih. Oni koji nisu bili ubijeni vatrom ubijeni su zbog učinka gušenja od dima i sumpora.

I opet, ubijanje bi ovdje ukazivalo na obraćanje od Katolicizma prema pravom Kršćanstvu. To iskustvo pokazuje izvanredan kontrast sa prethodnom trubom, kada su mnogi tražili smrt ali nisu umrli. Tijekom Reformacije, mnogo se je ljudi obratilo, dok ih je tijekom prethodne pete trube, relativna nekolicina u stvarnosti napustila nominalni sistem. Otkrivenje 9:20,21 otkriva da se oni koji nisu bili ubijeni/obraćeni doktrinarnom reformom ne kaju za svoje mnoge grijeha. Slično tome, oni koji nisu napustili papinski sistem (posebno vođe) nisu bili pogođeni moralno događajima tijekom Reformacije, nego su se umjesto toga borili još snažnije da zadrže svoju moć i vlast nad narodom.

Međutim, 6 truba ne odnosi se samo na vjersku reformu. Luterova je poruka osnažila ljude dajući im kontrolu nad njihovim vlastitim vjerovanjima, i Reformacija je postavila presedan dovodenja u pitanje papinskog autoriteta. Zanimljivo, taj se je presedan proširio među masama i na koncu izazvao geopolitičke sile kao u Francuskoj Revoluciji 1789 A.D. Godine 1799 A.D. papinska je vlast konačno bila uklonjena kada je papa umro u zatvoru. Mi vidimo, stoga, da šesta truba nije samo pogodila vjerski svijet, nego također i geopolitički svijet i društvo općenito. Šesta je truba bila veoma sveobuhvatna truba i rezultirala je sa glavnim „jao“ za papinski sistem.

Međutim, to nije označilo kraj 6 trube. Umjesto toga, prouzročilo je eksploziju biblijskog prosvjetljenja počev od ranih 1800 – ih.

Biblijsko Prosvjetljenje i Oglašavanje Sedam Gromova

U Danijelu 12:4 rečeno je da „šuti o ovim riječima i zapečati ovu knjigu sve do vremena svršetka.“ Danijel 12:9 dodaje, „Idi, Danijele, jer su ove riječi zaključane i zapečaćene do svršetka vremena.“ Obećano razumijevanje Danijelovih proročanstava došlo bi jedino u vrijeme svršetka.

U Otkrivenju 10:2 je spomenuta mala knjiga, vjerojatno ukazujući na knjigu Danijela. Nastavljajući u istom retku, anđeo stavlja svoju desnu (naklonost) nogu na more, koje obično predstavlja nemirno čovječanstvo, i svoju lijevu nogu na zemlju, koja predstavlja ustanovljeni autoritet na zemlji. Taj bi čin mogao pokazivati da je naklonost tada bila premještena sa ustanovljenog autoriteta (zemlja), na narod (more). To je važno zato što potvrđuje da smo u ispravnom vremenskom razdoblju nakon Francuske Revolucije kada su mnoge nacije iskusile revolucije koje su premjestile moć na narod (mijenjajući apsolutne monarhije u ograničene monarhije).

Taj je prijenos autoriteta također omogućio narodu slobodu da proučavaju biblijska proročanstva na svojim vlastitim jezicima, što je prirodno vodilo do dubljeg razumijevanja biblijskih proročanstava i istina.

Idući redak, Otkrivenje 10:3, govori o sedam gromova koji su progovorili svojim glasovima. Očigledno, postoji velika poruka koja izlazi u to vrijeme, otkrivajući biblijska proročanstva koja su prethodno ostala nepoznata. Izučavateljima je bilo dosta teško identificirati tu poruku. Razlog za to je vjerojatno dan u Otkrivenju 10:4, „A kad se oglasi sedam gromova, htjedoh pisati, ali začujem glas s neba: "Zapečati to što prozbori sedam gromova! Toga ne piši!“

Gromovi su se doista oglasili, ali nisu bili zapisani. Stoga je, ta velika poruka koja sadrži istine o biblijskom proročanstvu u stvarnosti izašla u to vrijeme, ali nije zadržala popularnost niti je utjecala na ljude. (Neki povezuju sedam gromova sa sedam glasova iz Psalma 29:3-8.)

1820 – ih, četrdeset svećenika i laika različitog vjerskog porijekla okupilo se na Konferenciji u Alburyu i, 1829, izdali su sedam zaključaka što se tiče biblijskog proročanstva. Tih sedam zaključaka moglo bi odgovarati sedmerim gromovima budući se uklapaju i vremenski i opisno. Oni su zapanjujuće slični, ako ne i identični, onome što bi mi danas smatrali biblijskom istinom! Zaključci Konferencije u Aluryu bili su:

(1) Sadašnje Kršćansko doba neće preći u milenijsko stanje postupnim povećanjem propovijedanja evanđelja,

Kraljevstvo ovog svijeta postalo je kraljevstvom našeg Gospodina i Njegovog Krista.

nego će biti okončano sudom završavajući sa uništenjem crkve i političkih sistema, na isti način na koji je završilo Židovsko doba.

(2) Židovi će biti ponovno okupljeni u svojoj vlastitoj zemlji tijekom tog vremena suda.

(3) Sudovi će uglavnom pasti na tzv. Kršćanstvo, i početak će od dijela Crkve Božje koji je bio u najpovoljnijem položaju pa je stoga i najodgovorniji.

(4) Nakon tih sudova će biti Milenijsko Doba, to razdoblje sveopćeg blaženstva svemu čovječanstvu, čak i zvijerima.

(5) Isusov će drugi dolazak započeti prije ili s početkom Milenijskog Doba.

(6) 1260 godina počelo je tijekom vladavine Justinijana i završilo je tijekom Francuske Revolucije, kada je počelo izlivanje posuda iz Otkrivenja.

(7) Naš blagoslovljeni Gospodin za kratkim će se pojaviti.

Nevjerojatno je da su ti ljudi bili u stanju razabrati i složiti se oko toliko mnogo istine prije povratka našeg Gospodina godine 1874 A.D.

Sedma Truba, Otkrivenje 11:15

Sedma se truba oglašava u Otkrivenju 11:15, i glasni glasovi na nebu objavljuju „Kraljevstvo svijeta je sada u našeg Gospodina i njegovog Krista; on će vladati *vijeke vjekova.“

Služba Br. C. T. Russella odgovara Isusovom povratku 1874 A.D. i za ovaj se redak općenito smatra da pokazuje početak Isusove vladavine u to vrijeme. Isus koristi svoj autoritet sada kako bi rušio kraljevstva ovog svijeta, i on će uskoro uspostaviti svoje miroljubivo kraljevstvo na zemlji. To je pokazano u recima 18 i 19.

Otkrivenje 11:16,17 opisuje kako 24 starješine obožavaju i slave Boga. Za 24 starješine se vjeruje da

predstavljaju Starozavjetne proroke ili proročanstva, i tijekom tog crkvenog razdoblja, kada smo mi na rubu ostvarenja cjelokupnog Božjeg plana za blagoslivljanje čovječanstva, oni slave Boga. Alternativno, oni su bili predstavljeni sa ili 24 reda svećenstva (1. Ljetopisa 24, predočavajući svećenstvo, crkvu) ili 24 reda glazbenika (1. Ljetopisa 25, predočavajući drevne dostojnike). Ovo bi se potonje gledište moglo i dokazati sa 24 starješine koji drže harfe.

Djela 3:21 podsjećaju nas na „vremena obnove svega što je Bog navijestio od postanka svijeta na usta svih svojih svetih proroka.“ Starozavjetna proročanstva objavljuju Božji pun ljubavi plan obnove čovječanstva. Ipak, nekako, kroz Sotonine lukave prijevare, ljudi nisu uspjeli prepoznati tu ljubav i Bog im je bio prikazan kao Bog osвете, bez milosrđa. Međutim sada, u sedmom crkvenom dobu, kada se je znanje povećalo i knjiga može biti otvorena, iz tih se proročanstava razumije da prikazuju Božji čudesni plan za ljudsko otkupljenje.

To je bila poruka brata C. T. Russella. On nam je otvorio Sveto Pismo da pokaže Božji plan da da Isusa kao otkupninu za Adama, i pokazao je kako Isusova otkupna žrtva ima biti primijenjena na cijelo čovječanstvo, u skladu sa Božjom pravdom. Jedinstvena poruka C. T. Russella otkrila je ne samo učenje o otkupnini, nego i druga učenja: dva spasenja, žrtva za grijeh, dopuštenje zla, povratak našeg Gospodina, obnova, itd. Mi često uzimamo olako te istine jer su one temelj naše vjere. Lako je izgubiti naš fokus i misliti da mi možemo biti umjesto toga više prosvjetljeni gledajući u zamršene detalje biblijskih događaja. Imajmo na umu da su ti jednostavni temelji naše vjere bili poput potresanja zemlje za mnoge u danima C. T. Russella.

Poruka 7 anđela crkvi donijela nam je nevjerojatno razumijevanje – hranu u pravo vrijeme. Kao rezultat, mi smo bili blagoslovljeni preko svake mjere što živimo u vrijeme s toliko mnogo svjetla. Imajmo na umu da uvijek puštamo da to svjetlo svijetli drugima da bi oni mogli vidjeti Božji pravi karakter. Naš pravedni primjer potaknut će druge da hvale našeg Nebeskog Oca tijekom tog jedinstvenog vremena u kojemu imamo prednost živjeti.

— Benjamin and Gabriella Stein

(1) Komentar Urednika: Ezekijel 2:10, „bijaše ispisana izvana i iznutra, a u njoj napisano: "Naricanje! Jecanje! Jauk!" Sedam truba odgovara: (1) Naricanju, (2) Jecanju, (3) Jecanju, (4) Naricanju, (5) Jauku, (6) Jauku, (7) Jauku.

(2) Komentar Urednika: Padanje zvijezda sa neba nekima sugeriraju vremena Arija i Reformacije. Vrijeme Wycliffa čini se da nije bilo drugačije od vremena Mračnih Vijekova i Petra Valda; stoga bi Reformacija mogla bolje odgovarati Petoj Trubi.

Žena, Zvijeri, i Žetva

„I znamenje veliko pokazalo se na nebu“ (Otkrivenje 12:1).

Otkrivenje poglavlja 12-14 raspravljaju o događajima tijekom cijelog Evandeoskog Doba, od ranog progonstva svetih od Poganskog Rima, pa sve do Žetve. Opisi uključuju progonstvo crkve, bitku između Poganskog i Papinskog Rima, formiranje Engleske i Irske Crkve, i Žetvu Evandeoskog Doba.

Otkrivenje 12

Otkrivenje 12 je jedinstveno u svom korištenju simboličnog jezika da opiše proročanske događaje. Opisuje trijumf Kršćanstva nad Poganstvom, rano u Evandeoskom Dobu, s terminima koji nas podsjećaju na izraze koji su kasnije bili upotrijebljeni za uspostavu Kristovog Milenijskog Kraljevstva u Otkrivenju 20. Međutim, taj rani trijumf Kršćanstva ustupio je mjesto iskvaranju, i Otkrivenje 12 opisuje naknadno progonstvo svetih tijekom 1260 godina (od 539 do 1799), tijekom vremena kada je papinstvo bilo uzvišeno i prava Crkva pobjegla u „pustinju“ zbog zaštite.

Godine 313 A.D., crkva je još uvijek bila relativno vjerna i prošla je kroz nekoliko teških progona od Poganskog Rima. Najsvežije progonstvo bilo je toliko ozbiljno da je nazvano „Velikim Progonstvom,“ koje je trajalo od 303 A.D. do 313 A.D. Na tih 10 godina je bilo ukazano u Otkrivenju 2:10 kao na nevolju za „deset dana.“ Isusova poruka toj patničkoj Crkvi ne sadrži kritike, kao što je to slučaj kod većine njegovih poruka drugim crkvama iz Otkrivenja poglavlja 2 i 3.

Otkrivenje 12 počinje opisujući osnivanje Crkve kao žene, obučene u Evandeosko Sunce, sa mjesecom (učenja i tipovi Zakona) pod njenim nogama, i ukrašena sa krunom od 12 apostolskih „zvijezda“ kao njenih učitelja. Početna Kršćanska zajednica uskoro je trebala očvrsnuti, „rođena“ kroz veliku bol. Progonitelj je opisan kao „veliki crveni zmaj,“ koji predstavlja Poganški Rim kao đavlovog zastupnika, koji nastoji proždrijeti dijete kod njegovog rođenja.

„A rep mu povlači trećinu zvijezda nebeskih - i obori ih na zemlju“ (redak 4), što predstavlja jačinu đavolskog juriša

protiv pojedinačnih Kršćana u silini progona. Kao što Danijel 8:10 to izražava, „On poraste sve do Nebeske vojske, obori na zemlju neke iz Vojske i od zvijezda pa ih zgazi nogama.“

Međutim, početna Kršćanska zajednica bila je pošteđena nebeskom intervencijom. Bila je uzeta za zaštitu k prijestolju Božjem, predodređena da u Božje određeno vrijeme „vlada svim narodima štapom željeznim“ (Otkrivenje 12:5, usporedi također Otkrivenje 2:27). Međutim uslijedit će daljnje poteškoće, što će zahtijevati da žena bježi u pustinju. To je uvedeno u Otkrivenju 12:6, i ponovljeno u 14 retku. U međuvremenu, reci 7 do 13 opisuju okolnosti koje vode do kasnije nevolje.

Redak 7 opisuje borbu između Kršćanstva (Mihaela i njegovih anđela), i poganstva (zmaja i njegovih anđela) kao „rat na nebu,“ od kojih svaki nastoji ovladati duhovnim utjecajima koji djeluju u Rimskom Carstvu. Kršćanstvo je nadvladalo tijekom Konstantinovog vremena, i tako je vlast poganstva na koncu bila srušena. Kasniji nasljednik, Julijan (zvani „Otpadnik“), oživio je poganstvo tijekom svoje kratke vladavine od 361 do 363, međutim on je bio posljednji ne-Kršćanski vladar carstva. Tako je „Zbačen Zmaj veliki, Stara zmija - imenom Đavao, Sotona, zavodnik svega svijeta. Bačen je na zemlju, a s njime su bačeni i anđeli njegovi“ (redak 9).

Otkrivenje 12:10-12 opisuje Kršćanski trijumf riječima velike hvale. Međutim, Kršćanstvo će se uskoro iskvariti, popuštajući rastućem utjecaju papinske vlasti, prisiljavajući prave svece, pravu crkvu, da bježe u pustinju na 1260 godina (redak 14). Zmija, Sotona kao zavodnik, izbacit će iz svojih usta mnoge pogreške, „vodu poput bujice za ženom,“ ali Kršćansko društvo bude ih upilo bez željenog učinka, i žena je bila sačuvana. Dok se zmaj „razgnjevi Zmaj na Ženu pa ode i zarati se s ostatkom njezina potomstva, s onima što čuvaju Božje zapovijedi i drže svjedočanstvo Isusovo“ (Otkrivenje 12:17).

Otkrivenje 13

Razvoj papinstva kao progonačke sile tijekom 1260 godina, od 539 do 1799, predstavljeno je u simbolima s kojima započinje 13 poglavlje. Papinstvo je opisano kao zvijer koja ima 10 rogova, i da je poput leoparda, medvjeda, i lava. To su simboli koji su korišteni u Danijelu

Oučena u sunce

Zvijer iz Mora (sedam glava, 10 rogova)

sedmom poglavlju a koji ukazuju na Rim, Grčku, Medoperziju, i Babilon, u slijedu od zadnjeg do prvog. To ukazuje da je papinstvo bilo (kulturološki) izgrađeno na carstvima koja su mu prethodila. Sedam glava ove zvijeri podsjeća nas na sedam glava, skupno, zvijeri iz Danijela sedmo poglavlje. Ova zvijer uzlazi iz mora, kao i četiri zvijeri iz Danijela sedam.

Papinstvo je primilo svoju moć od Rima, nakon obraćenja Rimskog Carstva, nominalno, na Kršćanstvo. U vrijeme Justinijana Rimsko je Carstvo, čije je središte tada bilo u Konstantinopolu, dodijelilo papi nadležnost političkog utjecaja u Rimu i njegovoj okolini. Detalji o tome mogu se naći u trećem poglavlju Trećeg Sveska „Studija Svetog Pisma,“ Neka Dode Kraljevstvo Tvoje. Za daljnje detalje, zainteresirani čitatelj može pogledati članak „Mali Rog,“ u časopisu *Beauties of the Truth* (ne izlazi na hrvatskom) od Kolovoza 1992.

Deset rogova na toj zvijeri očito predstavlja podjelu političkog autoriteta u zemljama Evrope koje su proizašle iz 10 plemena koja su priznavala vlast Rimskog Carstva. Zato su krune, ili dijademe, prikazane na rogovima u ovoj viziji. Tri i pol vremena, ili godine, prethodnog poglavlja, jednake su 42 mjeseca, i to je isto razdoblje spomenuto u Otkrivenju 13:6 kao vrijeme papinske moći. Trideset dana za mjesec bilo bi 1260 dana, što odgovara razdoblju u Otkrivenju 12:6.

U tim proročanstvima, kao i u Danijelu, dan je ispunjen kao godina. To razdoblje papinskog utjecaja teklo je od 539 do 1799. Godine 539 papinski rivali (Ostrogoti) bili su pokoreni kod Ravene i Belisarius, general Justinijanovih vojski iz Konstantinopola, uzmaknuo je pobjedonosno, ostavljajući Papu Vigilija da predstavlja Justinijanovu vlast u zapadnom ogranku carstva. Godine 1799 Papa Pio Sekst umro je u Francuskoj kao zatvorenik Napoleona i Francuske Revolucionarne Vlade, ostavljajući papinstvo privremeno obezglavljenim. Oni neće nikada

više pokazivati svoju političku vlast kao prijašnjih godina.

Velika rana na jednoj od glava ove zvijeri mogla bi biti rana koju je Rim pretrpio od ruku Ostrogota koji su pregazili Rim nakon što se je središte moći preselilo u Konstantinopol. No ipak, Rim je ponovno oživio pod papinstvom. Neodoljiva moć papinstva izražena je u retku 4, „Tko je kao Zvijer! Tko bi smio ratovati s njom?“ Njeno razdoblje moći je izraženo u 5 retku kao 42 mjeseca. Njene nepravredne odluke u retku 6 opisane su kao hule, njeno progonoštvo svetih kao „rat sa svetima“ u retku 7, i njen široki opseg utjecaja kao „i svi što prebivaju na [nominalno Kršćanskoj] zemlji njemu će iskazati štovanje“ u retku 8. Upozorenja Isusovim pravim sljedbenicima slijede u recima 9 i 10, „ovdje je postojanost i vjera svetih.“

Dvoroga Zvijer

Druga zvijer ustaje u Otkrivenju 13:11. Ova zvijer dolazi iz [nominalno Kršćanske] „zemlje.“ Mnoga braća razumiju da ta zvijer predstavlja Crkvu Engleske i Irske. Kralj Henrik VIII ju je 1534 odvojio od Rimske Crkve. Ona je imala dva roga poput janjeta, što bi moglo značiti da je namjeravala predstavljati našeg Gospodina Isusa, ili bi moglo značiti da su oni bili relativno „bezopasni...nisu namjeravali nauditi“ (R5349:2).

Govorila je kao zmaj, što predstavlja da je imala političku moć, koja se je provodila kroz Britansku vladu. Ona je činila velike znakove, prizivajući „oganj...da silazi s neba,“ tvrdeći da predstavlja božji autoritet i sud (1. Kraljevima 18:38; 3. Mojsijeva 9:24).

Kraj ovog poglavlja bilježi zloglasni broj „šesto šezdeset i šest,“ broj čovjeka, bez kojega nitko ne može kupovati niti prodavati na „tržnici.“ Ovo ograničenje širenja istine može ukazivati na nemogućnost novih da razumiju, ili na nemogućnost širenja istine zbog progonoštva. Pečat na ruci ili čelu sugerira postupke ili misli onih koji surađuju sa papinstvom. Drevna Grčka riječ za Rim bila je *lateinos*, {na Grčkom} što daje broj 666. Novi Zavjet

Engleska Crkva

Isus, prisutan tijekom Žetve

bio je napisan na Grčkom (izuzev Mateja), stoga su brojevi na drugim jezicima manje značajni.

Otkrivenje 13:14,15 uvodi „lik zvijeri,“ to jest, „lik“ prvobitne zvijeri, ne same zvijeri. To može ukazivati na koaliciju „protestantskih“ sekti koje će, poput Rimokatoličke Crkve, težiti da imaju vlast nad umovima ljudi kao ujedinjeni front. Jedna dimenzija toga možda je bila Evandeoska Alijansa iz 1846, kao reakcija na rani Adventistički pokret. Ili, mnogo vjerojatnije, Kralj Engleske stvorio je Anglikanski crkveno-državni sistem nalik Rimskom crkveno-državnom sistemu.

Poglavlje 14

Za razliku od žiga zvijeri, Otkrivenje 14:1 uvodi viziju 144,000 koji stoje s Janjetom, uskrsnim Isusom, na gori Sion, imajući ime Božje „zapisano na čelima svojim.“ Za pravu je crkvu neophodno, biti u mentalnom suglasju sa Bogom i Njegovim vrlinama, ne samo izvanjska suradnja. Ime Božje na njihovim čelima znači da su oni pozvani, izabrani, i vjerni – oni su dio Božje duhovne obitelji, budući je Njegovo ime bilo zapisano na njihovim čelima (Otkrivenje 3:12). To je nebeska slika, oni stoje na Gori Sion. Usporedi sa Obadijom 21.

Oni su klasa Nevjeste, i vladat će i kraljevati sa Kristom kao svećenici da podignu čovječanstvo tijekom Milenija (Otkrivenje 20:6). Oni su besprijekorni, vjerne djevice, otkupljeni kao prvine sa zemlje. Opis te svete i posvećene klase, potpune u slavi, nastavlja se kroz Otkrivenje 14:5, kao da dovršava niz slika iz poglavlja 12 pa nadalje.

Žetva

Počevši sa 6 retkom, pa kroz ostatak 14 poglavlja, mi imamo sliku Žetve, ili završetka Evandeoskog Doba. Upoznajemo se sa tri anđela od kojih svaki ima važnu

poruku. Prvi ima „vječno evanđelje,“ drugi objavljuje „čas suda“ navješćujući da je Babilon pao, i treći upozorava svece na zvijer, njen lik, i njen žig.

Tijekom sadašnje Žetve Evandeoskog Doba, sveci su pozvani na jasnije razumijevanje Božanskog Plana, „vječnog evanđelja,“ bez onečišćujućih zabluda mračne prošlosti. To je predivno vrijeme prosvjetljenja za svete, ali istovremeno i vrijeme suda nad sistemima tzv. Kršćanstva. To je vrijeme kada se moramo odvojiti od ovog potonjega, i prijanjati prvima.

Ti anđeli lete „posred neba,“ tijekom sadašnjih „nebesa i zemlje,“ počevši rano u žetvi, i pozivajući one koji su duhovno orijentirani (R474:5, 304:1). Babilon se ovdje odnosi na tzv. Kršćanstvo, dok su sveti bili pozvani na potpuno predanje i istinsko posvećenje. Oni koji ostanu privrženi sistemima nominalnog Kršćanstva neće naći vrstu mira i počinka uma dane svetima (redak 11). Redak 12 nas potiče na strpljenje i vjeru tijekom vremena Žetve, koje se je produžilo mnogo dulje nego se je to prvobitno pretpostavljalo. Redak 13 sugerira da sveci koji završe svoj zemaljski put tijekom vremena Žetve odmah odlaze u svoju nagradu s onu stranu zavjese.

Reci 14-20

Simbolika žetve uvedena je u Otkrivenju 14:14-20. Isus se pojavljuje u retku 14 kao „Sin Čovječji,“ koji sjedi na oblaku, sa zlatnom krunom na svojoj glavi, i oštrim srpom u svojoj ruci. U 15 retku anđeo iz hrama kaže glasno, "Mahni srpom i žanji jer dođe čas žetvi, zrela je žetva zemaljska!" Ova je „anđeo“ vjerojatno glas vremenskog proročanstva, ukazujući na ispravno vrijeme za aktivnost Žetve (Danijel 12:12). Inače, koji bi „anđeo“ imao dovoljno autoriteta da zapovijeda Kristu?

Cijela aktivnost sakupljanja svetih, sa „srpom“ istine, dovoljno je pokrivena u 16 retku, „I onaj što sjedi na oblaku baci srp na [Kršćansku]zemlju i zemlja bi požnjevena.“

Zatim drugi anđeo izlazi iz hrama sa oštrim srpom. Ovaj anđeo možda predstavlja potpunu Crkvu u slavi, baš kao i „anđeo koji stoji na suncu“ sa sličnim zadatkom, u Otkrivenju 19:17. „Ovu čast imaju svi sveti njegovi“ (Psalam 149:9).

Jedan drugi anđeo izašao je „iz žrtvenika,“ podsjećajući nas na glas pravde od palih svetaca koji su bili prikazani „pod žrtvenikom“ očekujući odmazdu (Otkrivenje 6:9). Anđeo sa srpom bacio ga je i sakupio trs zemaljski (sisteme tzv. Kršćanstva) u vinski tjesak, da bi se tamo gazilo i uništilo. Krv grožđa izašla je na znatnu udaljenost od 1600 stadija.

Sudeći po Joelu 3:12,13 vinski je tjesak kod Izraela, i tako „izvan grada“ tzv. Kršćanstva gdje su stari sistemi sakupljeni za njihov pad. Broj 1600 je kvadrat od

Grozdovi sakupljeni u vinski tjesak

četrdeset, ukazujući na potpunu mjeru odmazde. Krv se penje „do žvala konjima,“ sugerirajući da stari sistemi više neće kontrolirati blagoslovljene doktrine Svetog Pisma. Nakon toga uzde će imati „SVETOST JEHOVI“ (Zaharija 14:20), i uslijedit će blagoslovi kraljevstva.

Jedna od pouka koju učimo iz ovih redaka je da žetva prave loze neće biti potpuna sve dok ne vidimo u tijeku žetvu lažnog trsa (naime Harmagedon).

Neka nas Gospodin vodi u našem razumijevanju.

— *Matt Kerry*

Sedam Posljednjih Pošasti

„Sedam anđela sa sedam zala posljednjih – s njima se navršuje gnjev Božji“ (Otkrivenje 15:1 JB).

svijetu.

Poglavlja koja govore o sedam posljednjih pošasti (Otkrivenje 15,16) otkrivaju kako Izlazak, uništenje Jerihona, i posvećenje Salamunovog Hrama, predočavaju Dan Gnjeva (Sefanija 1:14-18) – sud ovom

Salamunov Hram (1. Kraljevima 8)

Salamunov je Hram bio posvećen u 7 mjesecu ali nije bio dovršen sve do 8 mjeseca. Posvećenje predočava uskrsnuće usnulih svetaca koji su spavali smrtnim snom. To se događa kod Kristovog povratka, premda vjerna crkva neće biti potpuna sve do mnogo godina kasnije. Stoga, u Otkrivenju 15:5,8, „otvaranje“ „Hrama“ opisuje 7 pošasti koje su izlivena prije nego je crkva potpuna. Opis kasnije kaže „Gotovo je“ (Otkrivenje 16:17).

Na Dan Posvećenja, dim je ispunio Hram tako da svećenici nisu mogli stajati u njemu i služiti (1. Kraljevima 8:10,11). To odgovara izjavi u Otkrivenju koja kaže, „i nitko nije mogao ući u svetište dok se nije završilo sedam nevolja“ (Otkrivenje 15:8 NS). To ukazuje na to da uskrsnuće jedino usnulih svetaca (svećenika u prototipu) nije dovoljno za Krista i Njegovu crkvu da počnu sa blagoslivljanjem svijeta pod Novim Savezom – sve dok cjelokupno svećenstvo ne bude bilo kompletno.

Sedam dana oko Jerihona i Sedam puta 7 puta Posljednjeg Dana (Jošua 6)

Jošua je ustao rano prvog dana i vojska i svećenici kružili su oko grada 7 dana, i 7 puta posljednjeg dana.

Po završetku posljednjeg kruga oko grada, Izraelci su povikali i grad je bio uništen. Sedam dana u prototipu počelo je sa Isusovim uskrsnućem i odgovara sedmerim dobima Evandeoskog Doba. "Posljednji dan" (žetva) podijeljen je u 7 dijelova, i povezano je sa 7 posljednjih nevolja koje vode do konačnog uništenja svih od ljudi napravljenih sistema.

Sedam Posljednjih Pošasti u Izlasku (2. Mojsijeva 7:14-11:10)

Prve tri nevolje u Egiptu pogodile su i Egipćane i Izraelce, ali 7 posljednjih nevolja palo je jedino na Egipćane (i Mojsije je tada bio preuzeo istaknutu ulogu u upravljanju s njima). Sedam događaja „posljednjeg dana“ detaljno je opisano u 7 posljednjih pošasti Izlaska. Ovdje su neki dali sugestiju da nam pošasti Izlaska pokazuju glavne svjetske događaje, dok nam 7 posljednjih nevolja u Otkrivenju pokazuju namjeravane učinke na sekte („Babilon“) u „posljednji dan“ Evandeoskog Doba. Razorni učinci tih 7 posljednjih nevolja na svijet pored toga je svaka imala koristan učinak na ponovno vraćanje Izraela u njihovu zemlju:

Otkrivenje 15 uvodi "stakleno more," velikli bazen u Hramu, za svećenike da se peru u njemu. Od 2. Mojsijeve 15, pjesma Mosija bila je tip Kristove konačne pobjede nad Sotonom kod njegovih "malo vremena," nakon čega će Jehova Bog biti neosporni "Kralj Vjekova" i sav će ga svijet hvaliti zauvijek.

Prva nevolja Otkrivenja bila je izlivena na zemlju, koja simbolizira bogate i moćne. Najviše su povrijeđeni oni sa žigom, ili koji obožavaju lik, zvijeri - religiozni ljudi. U Dugoj Depresiji mnogi su se posvećeni Kršćani osjećali

Sedam Posljednjih Nevolja Izlaska

Nevolja	Učinak na Svijet	Datum	Učinak na Izrael
1 Krilati kukci	Duga Depresija	1873 - 1890-te	Povratak u Palestinu počinje U Listopadu 1878
2 Goveđa kuga*	Prvi Svjetski Rat*	1914 - 1918	Balfourova deklaracija za Židove 02. Studeni 1917
3 Čirevi na koži	Velika Depresija	1929 - 1939	Židovi okrivljeni, bježe iz Njemačke U "Palestinu"
4 Tuča*	Drugi Svjetski Rat	1939 - 1945	Židovi bježe iz središnje Evrope u "Palestinu"
5 Skakavci*	Istok(kom.) pro. Zapada	1945 - 1989	Židovo bježe iz istočne Evrope u "Palestinu"
6 Tama	Duboka Depresija?	?	Židovi bježe sa zapada i iz Amerika u Izrael
7 Smrt Prvorođenih*	Harmagedon*	?	Bog spašava Izrael na svoj način

Sedam Posljednjih Pošasti i Njihovi Namjeravani Učinci

	Nevolja	Učinak na Sektarijanizam
1	Na Zemlju	“Izađite iz Babilona”
2	Na More	Kršćanski Crkveno-Državni Sistemi ugroženi
3	Na Rijeke i Izvore Voda	Protestantski Fundamentalizam Ugrožen
4	Na Sunce	Protestantski Liberalizam Ugrožen
5	Na prijestolje Zvijeri	Ugrožen Katolicizam, posebno njihova tradicija
6	Na Rijeku Euftrat	Ugroženo bogatstvo denominacija
7	Na Zrak	Ugrožava podršku naroda

pozvanima napustiti sektaška kreda i njihove organizacije, dok se evolucionisti i liberali pojavljuju u mnogim denominacijama.

Druga nevolja iz Otkrivenja bila je izlivena u more - pogađajući ljude općenito, sugerirajući svjetski rat. Oko 16 milijuna ljudi ubijeno je u Prvom Svjetskom Ratu. Bile su razbijeni crkveno-državni sistemi Rusije, Njemačke, i Austrije.

Treća nevolja iz Otkrivenja bila je izlivena na rijeke i izvore voda, i oni su postali krv. Bila je to pošast za sektaške organizacije i njihove seminare. U Velikoj Depresiji, Protestantski Liberalizam počeo je dominirati većinom denominacija; sa Fundamentalistima koji su odbacili mnoge Biblijske vjernike kao heretike, sada se isto tako postupalo.

Četvrta nevolja bila je izlivena na Sunce, simbolizirajući Evandjelje kada je propovijedano. Drugi Svjetski Rat je pokazao da se čovječanstvo ne razvija u veliko miroljubivo društvo: Liberali su se bili ukorijenili (premda je njihovo učenje bilo uvelike zamijenjeno sa kompromisom “neortodoksne” doktrine).

Peta nevolja iz Otkrivenja bila je izlivena na prijestolje zvijeri. (Zadnja zvijer iz Danijela 7:3-8 poistovećena je sa Rimskim Carstvom u bilješki Douay Biblije, isto tako kao i kod drugih.) Uspon U.S.S.R. uvelike je naštetio Katolicizmu, sa njegovim tradicijama i učenjima.

Šesta nevolja je bila izlivena na Rijeku Euftrat (o kojemu je ovisilo Babilonsko bogatstvo). Smatra se da Rimokatolička Crkva posjeduje multitrilijunski vrijedno bogatstvo; stoga je odgovornost velika (“Kraljevi koji dolaze s istoka [JB] (Kraljevi koji su došli iz izlazećeg sunca (NS) biti će Krist i njegova vjerna crkva.)

Sedma je nevolja izlivena na zrak; Harmagedon će vrlo vjerojatno uništiti nacije izvan Izraela; tako će i njihova organizirana religija također pasti. (“Tuča” može sugerirati na termonuklearno oružje. No ipak bi smo trebali bdjeti i čekati sa vidimo što će se desiti.)

Sedam posljednjih nevolja i njihovi namjeravani učinci mogu biti sažeti kao u karti na vrhu ove stranice.

Od Sredine 20 Stoljeća

Nakon Drugog Svj. Rata, Sovjetska je ljevica nanijela nevolje Katolicizmu i Zapadu na četrdeset i četiri godine sve dok “zapadni vjetar” ne prevlada. Iz tri dana tame u Egiptu i isušivanja rijeke Eufrata u Otkrivenju, čini se vjerojatnim da će iduća svijetom raširena nevolja biti Duboka Depresija. (Mnogi su godinama upozoravali da je svjetski financijski sistem previše zadužena “kuća od karata.” Bubenje kuće 2008 možda je bilo malo podrhtavanje koje prethodi velikom potresu.)

Premda mi možemo vidjeti nejasno kao u ogledalu, mi možemo pretpostaviti što bi moglo pratiti duboku depresiju. Moglo bi biti oglašeno hiperinflacijom (kao u Njemačkoj 1923). Bankovni računi ljudi mogu postati bezvrijedni, iako njihovi dugovi ostaju (kao 1930 - ih u Americi). Tvrtke bi mogle doživjeti kolaps, i plaćeni poslovi rijetkost. Tisak i mediji mogli bi biti zaplijenjeni od strane vladara u ime “javnog dobra.” Više autokratske vladavine mogle bi preuzeti vlast navodno u ime naroda. Pošteni novac postat će rijetkost, i Kršćanska žrtva biti će posebno teška za izvršavati.

Istaknute sile (duhovi) u svijetu mogli bi biti Ljevičarstvo, Islam, i institucionalizirano Kršćanstvo (možda tako da se prva dva udruže protiv trećeg). Pozivi “Okrivite Židove” i “Okrivite Izrael” mogli bi se pojačati, isto tako kao i “Krivite Kršćane.” (Mi ćemo sačekati i vidjeti kako će se događaji odvijati.) Sretnija vremena čekaju posljednja tri poglavlja Otkrivenja.

Što Bi Smo Mi Stoga Trebali Činiti?

(1a) Izađi iz duga.

(1b) Drži se podalje od duga.

(2) Koristi novu tehnologiju da svjedočiš svijetu, dok to još možemo.

(3) Kako se anti-Židovski, anti-Izraelski karavan ubrzava, ostanite izvan njega!

(4) Dužnost Kršćanina je da objavljuje Krista svijetu, a ne političke filozofije današnjice.

I uvijek tako živi kako bi se sve optužbe protiv tebe pokazale lažnima.

Obrazloženje: (1) Biti izvan duga kada depresija počne trebalo bi biti tako da se ne može našeg Gospo-

dina kriviti ni zašto, nego samo nas. (2) Kada su TV, Internet, i konferencijski pozivi dostupni za raspravljanje o riječi Božjoj, mi bi smo ih trebali koristiti. (3) Jehova je odlučio vratiti Izrael natrag u njihovu zemlju (Amos 9:14,15); nemojmo im stajati na put već ih ohrabrimo. (4) Posvećeni Kršćanin se uvježbava za Milenijsko svećenstvo, da odatle pomiri svijet sa Bogom; stoga se on ne bi trebao zapletati u stvari ovog života (2. Timoteju 2:4).

— James Parkinson

Sedam Nevolja Dopršava Božje Sudove, uvodeći Kraljevstvo

Grijesi Babilona i Njegov Sud

„Na čelo joj napisano ime — tajna: Babilon veliki, mati bludnica i gnusoba zemljinih“
(Otkrivenje 17:5 JB).

Otkrivenje možemo

podijeliti na tri glavna dijela — Evanđeosko Doba (poglavlja 1-13), Žetva (poglavlja 14-19), i Kraljevstvo (poglavlja 20-22). Svako od tih ima četiri poddiobe. Slijedi kratak pregled,

kako bi smo stekli uvid u cjelokupni plan knjige. Postoje neka preklapanja između tih dijelova, jer Žetva je završni dio Evanđeoskog Doba, i Žetva također uvodi Kristovu Kraljevsku vlast.

Struktura Otkrivenja

EVANĐEOSKO DOBA

- Uvod (poglavlje 1)
- Sedam (crk., pečati, trube., poglavlja 2-11)
- Aktivnost prave žene (poglavlje 12)
- Aktivnost lažne crkve (poglavlje 13)

ŽETVA

- Uvod (poglavlje 4)
- Sedam (pošasti, poglavlja 15,16)
- Sud nad lažnom ženom (poglavlje 17)
- Sud nad lažnom crkvom (poglavlja 18,19)

KRALJEVSTVO

- Uvod (poglavlje 20)
- Uzvišenje prave žene (poglavlje 21)
- Detalji o Novom Jeruzalemu (poglavlje 22)
- Završetak (kraj 22 poglavlja)

Otkrivenje 17 Poglavlje

Ovo je poglavlje uvedeno preko “jednoga od sedam anđela što nose sedam čaša,” koji kaže “Dođi pokazat ću ti sud nad Bludnicom velikom [papinstvo] što sjedi nad vodama velikim [dominiralo je nad mnogim narodima].” “Sedam anđela” sa čašama izlazi iz hrama (Otkrivenje 15:6), i to odgovara svećenicima iz 2. Ljetopisa 7:2 prilikom posvećenja Salamunovog Hrama.

Ta scena posvećenja ispunjava se tijekom žetve od podizanja svetaca koji su spavali pa nadalje. Sedam anđela

predstavlja članove klase Crkve kojima je dana moć da izvrše Božje sudove sa pozicije nebeske slave. “Da na njima izvrše sud davno napisan - nek` bude na čast svim svetima njegovim” (Psalam 149:9).

Ovi su sudovi započeli od početka žetve pa nadalje. U vrijeme potpunog izlivanja tih sudova svi će sveti biti s onu stranu zavjese. Međutim, kao što je bilo navedeno u prethodnom članku, ti su sudovi u procesu od početka Žetve. Sveci koji su već bili podignuti u život već su neko vrijeme aktivni u njihovom provođenju.

Tko bi mogao biti anđeo koji je istaknut u Otkrivenju 17:1? To je vjerojatno onaj koji predvodi probuđenje Laodicejskog doba Crkve, u onolikoj mjeri u kojoj Otkrivenje ima svoju proročansku točku gledišta kod drugog dolaska (usporedi Otkrivenje 1:10). Drugim riječima, taj bi anđeo bio onaj koji je na drugim mjestima opisan kao sedmi glasnik, ili anđeo, Crkvi.

Papinstvo

Povijest te žene dana je u prvih 10 redaka, i preostalih osam opisuju njen pad i propast. Recí jedan do šest opisuju njenu odvratnu prošlost. Ona je nazvana “Babilon” zato što ispunjava ulogu duhovnog Babilona. Drevni je Babilon progonio i porobio doslovne Izraelce. Duhovni je Babilon progonio i zarobio duhovne Izraelce, tijekom 1260 godina od 539 do 1799.

Rimska je Crkva jahala nad sakupljenim narodima i vladavinama, ovdje predstavljenima kao “zvijer” sa sedam glava i 10 rogova. Zvijer, za razliku od svojih glava, bila bi tijelo zvijeri, očito se odnoseći na narode kojima je papinstvo vladalo.

Braća različito tumače sedam glava. Naše je razumijevanje da je tih sedam glava sedam vladavina nad Rimskim narodom tijekom Evanđeoskog Doba kroz koje je (ili ponekada unatoč) papinstvo pokazivalo svoju vlast. Mi sugeriramo da su oni bili: Justinijan, Karlo Veliki, Oto Veliki, Charles V, Napoleon, Viktor Emanuel, i Hitlerova fašistička koalicija.¹

Deset rogova predstavlja Evropske sile koje su vladale neovisna jedna od druge, iako ponekada pod općenitim utjecajem sedam “glava.” Međutim, različite Evropske zemlje nisu postigle jedinstvenu strukturu sve do naših suvremenih dana, sada kroz Evropsku Uniju. Neke od njih dijele zajedničku valutu, Euro, i slažu se oko nekog

oblika političkog ujedinjenja. Mi smatramo da će se to povećati prije nego dođe određeno vrijeme za konačna iskustva ovog proročanstva.

Redak 10

Ovaj je redak ključan, jer sugerira vremenski okvir za viziju. “I sedam je kraljeva [naširoko utjecajna kraljevstva, različita od pojedinačnih rogova ili pojedinačnih država]. Pet je njih palo, jedan jest, a drugi još nije došao; i kad dođe, zamalo treba da ostane.”

Mi smatramo da se “sadašnjost” ove pripovijesti odnosi na otvaranje žetve 1874. Uništenje kurve je stavljeno u budućnost, “ori će zamrznuti na bludnicu, i učinit će je pustom... i meso će njezino pojesti” (redak 16). Dok, samo nekoliko redaka kasnije, Otkrivenje 18:2,4 govori o “sadašnjosti” pripovijesti kao o vremenu kada su sveti pozvani da izađu iz Babilona. “Pade, pade Babilon veliki... Izidite iz nje, narode moj.”

Taj “vremenski okvir” Otkrivenja bio bi dosljedan sa dobro poznatom primjenom vremenskog okvira sugeriranog u Otkrivenju 1:9,10,12, “Ja, Ivan...obuzet duhom dospio sam u Gospodinov dan i začuo sam iza sebe jak glas, poput zvuka trube...I...okrenuo sam se i vidio.” Ovdje Ivan predstavlja klasu vjernika koji žive na kraju doba, kod Kristovog povratka (Ivan 21:22), “u Gospodinovom danu” (usporedi 2. Petrova 3:10). U ovom slučaju, anđeo iz Otkrivenja 17:1 može predstavljati sedmog glasnika.

Ako je to točno, tada bi Viktor Emauel bio šestom glavom koja je postojala rano u žetvi. On je bio “prvi kralj ujedinjene Italije od 6 stoljeća” (Wikipedia). Sedma glava, sa vlašću jedino “kratko vrijeme, bio bi Hitler i njegovi saveznici, osobito uključujući Talijana, Musolinija, koji je vladao Rimom. Nakon toga - “I zvijer [narod], koja bijaše [aktivna u Francuskoj Revoluciji] i nije [aktivna ili uznemirena na početku žetve], i ona je osmi [ne politička glava, nego ustanak ljudi koji će proždrijeti kurvu koja ih je prethodno jahala], i jest od sedmorice [podsjeća na Napoleonovo vrijeme], i [nakon toga] u propast ide” kao vitalna, razorna sila (Otkrivenje 17:11).

Deset rogova iz 12 retka primaju moć kao kraljevi na “jedan sat” sa tim ljudima kada oni ustaju. U 13 retku oni prepuštaju svoju snagu tom ustaničkom narodu. I u to vrijeme “deset rogova što si ih vidio i [u boljim manuskriptima] zvijer, oni će zamrznuti bludnicu i opustošiti je i ogoliti. I pojest će meso njezino [kao što su psi pojeli Izebelu], i spaliti je vatrom” (redak 16 NS). Redak 17 kaže da je to sud od Boga. Redak 18 odnosi se na Rim, “veliki grad” koji je vladao zmeljom, i od kuda je papinstvo vladalo. Rim je grad na sedam brežuljaka (redak 9).

Žena iz Otkrivenja 17 opisana kako sjedi na sedam brežuljaka Rima.

Zaratovati s Janjetom

Zato što će taj sud protiv papinstva “izvršiti njegovu [Božju] zamisao” (redak 17) moglo bi biti iznenađujuće čitati u 14 retku da će se ujedinjeni rogovi i zvijer (narod) boriti s Janjetom, ali Janje će ih pobijediti.” Ako rogovi i zvijer izvršavaju Božji nalog, kako oni također i ratuju protiv janjeta?

U to je vrijeme klasa Nevjeste sa Isusom u slavi. “I koji su s njim, jesu pozvani, izabrani i vjerni” (redak 14). Tada će se ispuniti Ezekijel 38 i 39, naime, napad Goga protiv Izraela. Gogovi saveznici uključuju Perziju (Iran), Etiopiju ili Kuš (vjerojatno, sjevernu, Islamsku Crnu Afriku, ili možda Jemen ako je on bio dio drevnog Kuša), Libiju, Gomer, i Togarmu (Tursku).

Zapazite Gomer. Tko je to? Wikipedija (pod Gomer) uključuje ovaj komentar. “Prema opisu u Jomi, u Talmudu, Gomer je identificiran kao predam Gomerana, suvremenih Germana.” Postoje i druge opcije. Međutim idemo li za ovim komentarom iz Talmuda, i s obzirom da je veliki dio Zapadne Evrope naseljen sa Germanskim plemenima već stoljećima, tada se Gomer može odnositi na Zapadnu Kontinentalnu Evropu. (Čak su i Franci, od kojih potječe ime Francuska, Germansko pleme.)

Evropska je Unija više naklonjenija tzv. Palestincima, od daljnjeg zapada u Amerikama i drugim zemljama čiji su korijeni Britanski. Kontinentalna Evropa može kombinirati sa Rusijom u zajedničkom nastojanju da “riješe” pitanja na Srednjem Istoku namećući rješenje po svom izboru koje Izrael neće prihvatiti. Sile daljnjeg zapada biti će suprotstavljene, ali očigledno neće intervenirati vojno.

Izrael može imati simpatije mnogih ljudi, ali biti će ostavljen samo sa jednim Spasiteljem, Isusom, njihovim Mesijom, u vrijeme potrebe. U tom bi se smislu Evropska Unija mogla naći u situaciji da se bori protiv “Janjeta” i njegove stvari. Ali Janje će pobijediti, i kraljevstvo će biti uspostavljeno sa obnovljenim Izraelom.

“Jedan Čas”

“Jedan čas” iz Otkrivenja 17:12 nalazimo opet u Otkrivenju 18:10, “Jao, jao, grade veliki Babilone, grade jaki, jer u jedan čas dođe sud tvoj!” Pripovijest iz Otkrivenja 18 je od početka žetve pa nadalje.

Čak i dok se nevolje gomilaju na papinstvo tijekom žetve, oni nastavljaju pretpostavljati da “Na prijestolju sjedim kao kraljica i nikad neću obudovjeti, jad me nikada zadesiti neće” (redak 7). Međutim, redak 8 nas uvjerava da će u kratkom razdoblju, u “jednom danu,” uslijediti tri snažne nevolje, naime, smrt, tuga i glad.

Tada će “kraljevi zemaljski” jadikovati za njom. Oni će možda podleći pritisku mišljenja naroda, ali oni će čeznuti za stabilnošću prošlih vremena. Nevolje nazvane “smrt, tuga i glad,” ne treba miješati sa sedam pošasti prethodno nabrojanim u poglavljima 15 i 16. U Otkrivenju 18, njih je tri, a ne sedam. Oni su tri opisa onoga što će pasti tijekom sedme pošasti Otkrivenja 16.

Jadikovanje za Babilonom poslije toga uključuje dugi opis Otkrivenja 18:11-16, nakon čega je uslijedilo ponavljanje o njenoj smrti: “Jer u jedan čas propade toliko bogatstvo” (redak 17). Međutim, svci koji su trpjeli pod njenim progonstvima “Radujte se...jer vas je Bog osvetio na njoj” (redak 20).

U retku 21 veliki mlinski kamen bio je bačen u more što je daljnja metafora za dolazeći, iznenadni sud. Reci

22 i 23 simbolički opisuju rezultate. Redak 24 zatim sažima njene najgore grijeha - “I u njemu je nađena krv proroka i svetih, i sviju, koji su pobijeni na zemlji.”

Naša Odgovornost

Mi bi smo trebali primjetiti gdje je Kristova stvar obilježena u proročanstvu i uskladiti naše simpatije sa njegovom stvari. Mi ne trpimo pod papinstvom kao što je to uvelike bilo slučaj s našom braćom u prošlim vijekovima. Međutim njihova krv još uvijek vapi sa zemlje.

Kraljevstvo neće doći kroz napore nominalnih sistema. Uspostavit će ga Krist, u Izraelu, koji će biti obnovljen, odgojen kažnjavanjem, i pokajan. Mi čeznemo za tim vremenom.

— *David Rice*

---

(1) Jedno drugo gledište smatra da su te glave Babilon, Medoperzija, četiri glave Grčke, i Rim. To je ispravna identifikacija glava zvijeri u Otkrivenju 13:1, pokazujući da je papinstvo bilo akumulacija moći vladavina koje su joj prethodile. Mi smatramo da se Otkrivenje 17 razlikuje, u nabrananju sedam sila Evandeoskog Doba, u povezanosti sa kojima je papinstvo izvršavalo svoju vlast nad “vodama,” ili narodima, iz Otkrivenja 17:5.

Jedan urednik primjećuje da je Viktor Emanuel bio protivan papinstvu, drugi zapaža da je Napoleon s vremenom također bio. Ipak, papinstvo je “jahalo” Rimskim narodima tijekom sveg tog vremena, čak i iako je jahanje ponekada bilo burno.

Blizu Je Predivna Promjena

„Aleluja! Spasenje i slava i moć Bogu našem!“ (Otkrivenje 19:1).

Dva prekrasna poglavlja opisuju kako sveci vide kraj Evandeoskog Doba. Sa naše točke gledišta, mi vidimo da sve što je čovječanstvo bilo u stanju ostvariti ne dostiže slavu Božju (Rimljanima 3:23). Usmene

tradicije, zapisane povijesti, i arheologija svi svjedoče o tim prekretnicama, vremenima, i povijestima neuspjelih pokušaja civilizacije čovječanstva.

Sveto Pismo nas uči da je postojao svijet koji je došao kraju zbog potopa (2. Petrova 3:5,6). Nakon “ondašnjeg svijeta” uslijedila su dva doba tijekom kojih je Bog pripremao i birao narod kojemu će poslati Svog jedinorođenog sina. To je razdoblje došlo kraju kada su Izraelske vođe odbacili Isusa (Amos 3:2; Luka 13:35). Isus je rekao tim vođama, “odsada me nećete vidjeti dok ne reknete: Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje!” (Matej 23:39).

Prošlo je gotovo 2000 godina od kada je Židovsko vodstvo odbacilo Isusa i mi sada vidimo kako se Evandeosko Doba brzo približava kraju. Otkrivenje 19,20 opskrbljuje nas sa detaljnijom informacijom o stvarima koje će Bog učiniti sa završavanjem Evandeoskog Doba i sa započinjanjem Milenijskog Doba.

Blizu je predivna promjena!

19 Poglavlje

Otkrivenje 19 nas obavještava o:

(1) objavi da je došlo vrijeme konačnog suda nad sadašnjim zemaljskim institucijama,

(2) proglasu da je Svadba Janjeta dovršena, i

(3) proročanskom i simboličkom opisu o tome kako će trenutni društveni poredak na zemlji završiti.

Otkrivenje 19:1-6 objavljuje da je vrijeme za promjenu! Nakon uništenja Babilona, nebeske vojske hvale Boga na nebu. Konačno je stiglo vrijeme za obnovu svega. Sada će svo stvorenje vidjeti Božji pravedni sud protiv velike iskvarenosti koja je upropastila zemlju i pobila svece. Čuo se je daljnji zvuk hvale o budućim blagoslovima koje Bog spreman podijeliti. Hvaljenje Boga će se nastaviti kroz sva doba koja dolaze! (Efežanima 2:4-7).

Ivan vidi kompletnu crkvu, kako odražava svojstva njihovog Oca bez ikakve smetnje, hvaleći Boga. Aleluja, slava Stvoritelju! Ivan čuje sa prijestolja kako je vrijeme

da svi slave Boga, od najmanjeg do najvećeg (Jeremija 31:34; Izaija 9:6,7). “Sada od svih Njegovih slugu, onih koji Ga se boje, malih i velikih, i od cijelog svetog svemira, dolazi pjesma, jaka poput mora, snažna poput groma, Aleluja!” (Streeter, stranica 549 [izvorni Svezak2, stranica 413], Rimljanima 8:19; Psalmi 19:1-6)

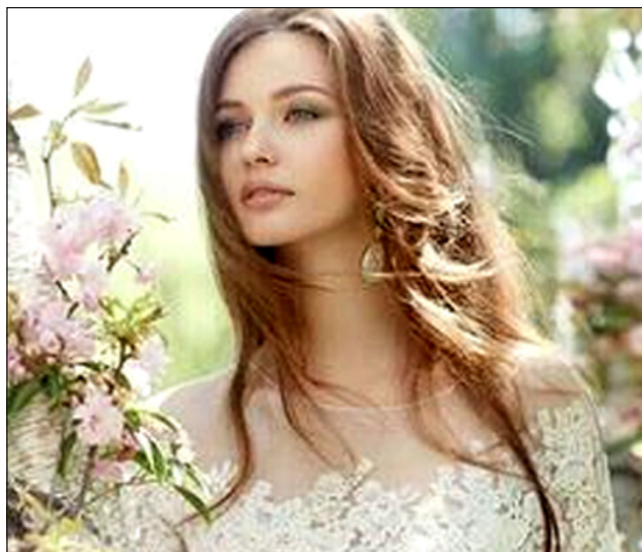
Otkrivenje 19:1-7 objašnjava zašto je vrijeme za radovanje. Došla je svadba Jaganjčeva! Ta “svadba janjetova” simbol je vremena kada je Isusova crkva, njegova nevjesta, kompletna - kada on sakupi sve od nebeske pšenice u svoju žitnicu (Ivan 14:2,3). Sada će svi “vidjeti,” ili naučiti, svrhu Evandeoskog Doba (1. Petrova 2:9,10) koja je bila razviti duhovnu obitelj, svećenstvo koje će ispuniti Njegovo obećanje Abrahamu. Bog se je za to zakleo (Psalam 110:4; Hebrejima 5:8-10). Sada je Njegova crkva ukrašena s besmrtnošću. Oni su poput njega i njihova ih djela prate (1. Ivanova 3:2,3). Oni su bili odvojeni od svijeta, i oni će sada izliječiti čovjeka i obnoviti opustošenu baštinu čovječanstva (Izaija 49:8).

Oni koji prate Janjetovu ženu također su blagoslovljeni, i Božja je Riječ istinita. Ta ogromna grupa ljudi živjela je ispod svojih prednosti. Ti Kristovi učenici koji su bili pozvani napustiti sve i slijediti janje kamogod ono pode, vjerni su Isusu, međutim pokazali su se manje vjernima nego su to mogli biti (Otkrivenje 14:4; Psalam 45:13,14; Otkrivenje 7:14).

Ivan, klanjajući se glasniku koji mu pokazuje te stvari, podsjeća nas na ono što je Isus rekao u Marku 10:18, “nitko nije dobar osim jednoga, Boga!” Prema tome, mi se ponizno klanjamo pred našim Bogom znajući da je On davalac svakog dobrog dara i savršenog poklona (1. Korinćanima 4:7).

Otkrivenje 19:11-16 dovodi nas do trenutka, nakon vjenčanja, kada Ivan vidi kako su Krist i njegova nevjesta spremni otkriti se svijetu i nastaviti izvršavati Božji veličanstveni plan. Sada je vrijeme za Kristovu apokalipsu, vrijeme da se on očituje svijetu. To je onda kada će se ispuniti zadnji dio Luke 13:35, i kada će Izrael “pogledati” u onoga kojega su proboli (Zaharija 12:10).

Dijadema je kruna sa draguljima ili traka za kosu nošena kao simbol suvereniteta. Vrijeme je da se svijet upozna sa Isusom, Spasiteljem Svijeta! Njegova je haljina umrljana sa “krvrlju” dok on “gazi tijesak razjarenosti i gnjeva Boga Svesilnoga” (Otkrivenja 19:15). Vrijeme je da se Lav iz Plemena Judina pozabavi sa svojim neprijateljima (Izaija 63:3; Juda 1:14,15).

Klasa Nevjeste će se pripraviti.

Vrijeme je da svi čuju riječi koje izlaze iz njegovih ustiju kroz Sveto Pismo. Zlo će biti uklonjeno i njegova će željezna palica razbiti u komadiće sve prepreke koje sprečavaju ljude da dođu do razumijevanja i slušanja čistog jezika, izvororenog na usta Božjih proroka još od postanka svijeta (Djela 3:21; Psalam 2:8,9).

Ovdje je dano ime po kojemu će svijet poznavati Isusa dok budu rasli u milosti i spoznaji poput “pobjednika” prethodnog doba: “Kralj kraljeva i Gospodar gospodara” (Otkrivenje 19:16). Ovaj će Kralj pomoći svi narodima na zemlji da se blagoslove (1. Mojsijeva 12:3; 28:14; 22:16-18 NS).

U Otkrivenju 19:17 Ivan vidi “andela gdje stoji na suncu.” To je još jedan simbol klase Crkve, kompletne u slavi, kako svijetli kao sunce u kraljevstvu Božjem (Matej 13:43). Sada je vrijeme za vrhunac vremena nevolje s kojim završava Evandeosko Doba.¹

Meso je ono što omogućuje tijelu da se kreće uokolo, ali sada “meso” svjetovnih sistema, i to posebno onih koji su se protivili Kristovom Kraljevstvu, ima biti uništeno. Istina (dvosjekli mač koji izlazi iz Isusovih usta) okončati će lažne objave, za koje se tvrdi da su istinite, a koje dolaze od zvijeri i lažnog proroka. Papinstva i njegovih kćeri, zajedno s onima koji odobravaju njihove zablude, više neće biti (Sefanija 3:9).

Poglavlje 19 nam pokazuje da vrijeme Žetve ostvaruje dva djela: žetvu pšenice u slavu, i žetvu nonimalnog “trsa zemaljskog” (Otkrivenje 14:19) u tijesak suda.

(1) Jedan urednik sugerira o Otkrivenju 19:17 u vezi „andela koji stoji na suncu” da bi to mogao biti Isus, Sin obećanog saveza. On nadalje primjećuje da je Otkrivenje 20 poglavlje podijeljeno u četiri odlomka, od kojih se svako odnosi na tisućugodišnje Kristovo Kraljevstvo: (1-3) Vezivanje Sotone, (4-6) Prvo uskrsnuće,

20 Poglavlje

Poglavlje 20 nas pomiče prema naprijed. Jako dobar sažetak pojavljuje se u BibleStudentsDaily.com, u postu od Lipnja 2016, “Otkrivenje, Perspektiva iz 2016.”

“Reci 1-3 pokazuju da će stvarni đavao biti vezan isto tako kao i simbolički đavao, sistemi izgrađeni na njegovim lažima. Tako će svo kamenje spoticanja koje stoji na putu miroljubivom Kraljevstvu biti uklonjeno. To je razlog zašto se samo ne svezuje doslovnog đavola, nego se također uništava utjecaje zvijerskih vladavina koje su ljudskoj rasi zakomplicirale život (Danijel 2:35-44; Psalam 2:8,9; Otkrivenje 2:26,27).

“Reci 4-11 pokazuju (1) Nagradu prave crkve koja će vladati s Kristom, (2) Sotoninih malo vremena za iskušavanje svijeta na kraju tisuću godina - kraj razdoblja obrazovanja čovječanstva, (3) Vječno uništenje Sotone, njegovih sljedbenika, i iskvarenih civilnih i vjerskih sistema.

„Reci 12-15 pokazuju konačan sud milijardi stanovnika Zemlje na kraju Mesijanske vladavine. To će biti posljednji sudački događaj u povijesti, kada će Bog uništiti u vječnoj smrti sve one koji i dalje neće biti u potpunom skladu sa Njegovim savršenim zakonom ljubavi. I pakao i smrt predani su vatri...uništenju, zaboravu, to je druga smrt (Otkrivenje 20:14).”

Nakon vjenčanja, Isus i njegova nevjesta su zajedno. Rezultat prvog uskrsnuća je uskrsnula crkva (Otkrivenje 14:4; Jakov 1:17,18), i to da su postali besmrtni i da vide Boga kakav On jeste. Isus vodi proslavljenju Crkvu kao što glava vodi svoje tijelo, i oni čekaju na njegovo vodstvo. Prvi prioritet je ukloniti izvor svega zla i uvjet je bio pripremljen za to. Ta stara zmija koja je zavela Evu tako je utamničena na 1000 godina.

Šest tisuća godina grijeha, tuge, i smrti završava sa kompletiranjem crkve na kraju Žetve Evandeoskog Doba, uvođenjem 1000 godina dugog Milenijskog Dana. Vrata se otvaraju za sve koji su bili rođeni u grijehu da ponovno ustanu i da čuju glas Sina Čovječjeg (Ivan 5:25-29). Isusova otkupna žrtva (za sve) pruža nadu Kraljevstva za svu Adamovu djecu (Izaija 9:6).

Isus i njegova nevjesta upravljaju svim stvarima njegovog Kraljevstva na zemlji, tako da će se Božja volja vršiti na zemlji kao što se vrši na nebu. Mi vidimo da crkva sudjeluje u prvom uskrsnuću (Otkrivenje 14:4; Jakov 1:17,18), i da oni postaju besmrtni i vide Njega kao što on jest.

Isplit koji očekuje ljudsku obitelj, tijekom malo vremena iz retka 7, biti će dopušten, ali oni će do tada imati iskustva sa posljedicama zla, i većina će se radovati vječnosti življenja u Kraljevstvu u kojemu prebiva pravednost, gdje istina prekriva zemlju kao što vode prekrivaju mora. To će

Rijeka Života blagoslovit će svijet.

omogućiti tim Božjim sljedbenicima da odgovore kušaču na isti način kao što mu je Isus odgovorio kada se je vraćao iz pustinje (Matej 4:4,7,10). Tada će sotona i njegovi glasnici biti bačeni u „jezero ognjeno i sumporno,” prestat će postojati. Dopuštanje zla tada će biti potpuno, i nakon toga biti mjerilo za učenje u ostatku vječnosti.

Veliko bijelo prijestolje pokazuje Isusa sa njegovom nevjestom, na njemu sa potpunom vlašću nad svim društvenim i duhovnim stvarima. Njihova će vlast odražavati čistoću, svetost, pravednost, pravdu, istinu, i mir. Jednom riječju, ljubav na djelu će se širiti po svoj zemlji (Izaija 25:6-9; Matej 25:31-46). U taj će dan Stari i Novi Zavjet govoriti svim ljudima, i jedna druga „knjiga” biti će tamo. Tamo će se voditi dnevnik (u Božjem umu) o svakom pojedincu diljem Kraljevstva što se tiče njihovih iskustava i djela. Tada će, za razliku od našeg sadašnjeg hodanja po vjeri, ljudima biti vraćena sposobnost da pokažu (savršenstvom njihovog vladanja) razvoj svoje vjere. Milenijsko Doba (djela) je za svijet čovječanstva. Evandeosko Doba (vjere) bilo je za Crkvu – buduće svećenstvo za čovječanstvo.

Posljednji neprijatelj koji će biti uništen je smrt (1. Korinćanima 15:26; Otkrivenje 21:4). Smrt je bila kazna za grijeh. Prva je smrt bila kazna za Adamov grijeh. Druga će smrt biti kazna za grijeh svakog pojedinca. Prva

je spavanje, dok je druga vječno uništenje. Smrt (umiruće stanje naslijeđeno od Adama) i Pakao (gdje mrtvi spavaju) imaju biti uništeni.

Prije nego se pojavi druga smrt, postojat će drugi grijeh. Prije nego se pojavi drugi grijeh, postojat će standard za drugi sud. Prije drugog suda, biti će drugi život, to jest, oslobođenje od prve (Adamske) smrti. Na kraju tisuću godina djela svake osobe biti će poznata i u to vrijeme bilo tko tko gaji ponos i sebičnost u svojim srcima neće imati budućnost u Božjem pravednom Kraljevstvu (2. Petrova 3:11,13,17,18).

Vrijeme Se Približava

Živimo li mi sada unutar jednog ili dva naraštaja na kraju Žetve? Dok sam bio dijete, moja je Majka jahala na konju i sanjkama, i kočiji. Kao baka, ona je letjela sa svojom unučadi da posjeti svoje rođake u Norveškoj. Je li moguće da će neka od naše djece danas uskoro imati sjećanja na čišćenje (Harmagedon) svijeta i biti živa vidjeti obnovu svega? Naprežimo se prema našem cilju, i dajmo sve od sebe tijekom preostalog vremena. Snažno se naprežimo kako bi se našli dostojnima imati udjela u prvom uskrsnuću (Luka 13:24; Psalam 150).

— *Joseph Dolan*

Dovršeno je

„I još mi reče: "Svršeno je" (Otkrivenje 21:6).

Posljednja dva poglavlja Svetog Pisma sadrže dva prekrasna opisa Božjeg Kraljevstva. Svako opisuje vrijeme mira, pravednosti, uskrsnuća, obnove, i izlječenja ljudi svih nacija. Te dvije predivne panorame hvataju najnježnije nade nade čovječanstva koje je

čeznulo (ne znajući) očitovanje sinova Božjih (Rimljanima 8:19).

Obećano je da će nova zemlja biti ispunjena sa Božjom pravednošću. Povijesna bitka između dobra i zla biti će gotova, i svako će ljudsko srce biti ispunjeno sa potpunom i točnom spoznajom o pravednom, punom ljubavi, mudrom i moćnom Stvoritelju (1. Timoteju 2:4).

Nova će nebesa sadržavati najveličanstvenije od svega Božjeg stvarstva – onedavno potpuno, besmrtno Novo Stvorenje, Novi Jeruzalem. Savršena je vječnost na horizontu za sve koji će se uključiti u blizak odnos sa Svemogućim Stvoriteljem kroz poslušnost (2. Petrova 3:13).

Još od Adamove neposlušnosti, svaki je naraštaj čovječanstva bio mučen sebičnošću koju pokreće grijeh. Danas, na kraju Evandeoskog Doba, nemirni ljudski rod se nalazi udaljenijim od Boga kao nikada prije. Tisućama su godina oni koji su vjerovali u Boga tražili, čekali na ispunjenje Abrahamskog obećanja, to je bio cilj njihove nade (1. Mojsijeva 22:18).

Otkrivenje 21

Kraj nemira među čovječanstvom obilježen je u Otkrivenju 21:1 sa nestajanjem simboličnog „mora.” More je na nekoliko mjesta u Bibliji općenito korišteno da ukaže na nemirne mase grešnog ljudskog roda. Na primjer; u Isusovom opisu „Vremena Nevolje” (Luka 21:5-36), On govori o velikoj potištenosti među narodima. On opisuje strah koji bude vladao srcima ljudi i tjeskobu nacija zbog „huke mora i valova” (Luka 21:25,26).

U Psalmu 46, simbolički jezik potvrđuje čežnjivo obećanje da je „Bog naše utočište” čak i tijekom najmračnije nevolje, čak i kada „se gore prenesu nasred mora” (Psalam 46:1-3).

Jakov to prikazuje mnogo osobnije kada opisuje čovjeka vođenog sumnjom kao onoga koji je zapljuskivan valovima, nošen vjetrom tamo i amo (Jakov 1:6). Izaija

57:20 nam kaže, „a opaki su kao more uznemireno kada se smiriti ne može.” Na početku Otkrivenja 21, nemirne, sumnjom vođene mase čovječanstva sada su mirne, budući „mora” više nema (Otkrivenje 21:1)

S nestankom mora, taj novi spokoj postavlja scenu za najzanimljiviji događaj u povijesti; predstavljanje Novog Stvorenja – čisteg, vrednijeg, briljantnijeg i koje mnogo više ulijeva strahopoštovanje nego ikada. U Otkrivenju 21:2 to je veličanstveno stvorenje nazvano „Novi Jeruzalem,” i u 10 retku „Sveti Jeruzalem.”

Svaki od tih redaka pruža jedinstvenu i specifičnu metaforu da opiše Novi Jeruzalem. Redak 2 opisuje ga „kao mladenku ukrašenu za svojega muža.” Ta nevjesta od 144,000 (Otkrivenje 14:1,3) bespriječnih prvina Bogu i Janjetu, vladaju kao sunasljednici sa Kristom tisuću godina (Rimljanima 8:17; Otkrivenje 20:4). Oni će imati za napraviti nevjerojatno djelo pomirenja, i za to će im biti dana nevjerojatna moć. To ambiciozno djelo, odluke koje su donesene, i nova stvarnost koja će uslijediti, prekrasno su opisani u Otkrivenju 21:3-8.

Biti će napisane knjige o karakteru i iskustvima svetaca, od svakog od pojedinaca koji sačinjavaju Novi Jeruzalem (Malahija 3:16). Njihovi pravedni i pobožni pojedinačni karakteri, razvijeni kroz njihovu vlastitu borbu da pobjede grijeh, učinit će ih prihvatljivima u očima svijeta čovječanstva, koji će trebati suosjećanje Crkve u svojim vlastitim borbama.

Obnovljeni raj

Drugi opis „Novog Jeruzalema,” iz drugačije perspektive, detaljno je opisan u Otkrivenju 21:12-21. Ti reci opisuju kako naš Svemogući Stvoritelj cijeni svakog pojedinca koji je dio Novog Stvorenja. Jehovina neizmjerena ljubav i duboka briga za Njegovu božansku obitelj je očita iz korištenja slavnog slikovitog izlaganja korištenog da vizualizira Njegov Novi Jeruzalem.

Fizička veličina Novog Jeruzalema je kockasta, 12,000 stadija u svim pravcima (Otkrivenje 21:16). Njegovi su zidovi 144 lakta visoki (redak 17) i cijela je građevina od čistog zlata (redak 18). Sa sjajem dijamanta (redak 11), temelj grada je ukrašen sa svakom vrstom raznobojnog dragog kamenja (redak 19). Grad nema potrebe za izvanjskim izvorom svjetla jer je neprestano osvijetljen sa slavom Božjom (redak 23).

Da bi smo razumjeli njegove proporcije, usporedimo njegov obujam zlata sa najizdašnjim procjenama količine zlata na zemlji. Procijenjeno je da zemlja sadrži dovoljno zlata da pokrije šest nogometnih igrališta sa 45 cm od čvrstog zlata. Nasuprot tome, Novi Jeruzalem sadrži dovoljno zlata da pokrije cijelu površinu zemlje sa 45 cm (1 lakat) sloja čvrstog zlata! Možda ovi prekomjerni omjeri opisuju uzvišeniju vrijednost i slavu koju naš Nebeski Otac pridaje pojedincima simboličnog grada i njihovom djelu spašavanja čovječanstva i njihovom vraćanju u sklad sa Nebeskim Ocem. Njihova vrijednost i ljepota uključuju djelu za koje su se razvili izvršiti ga – da spase rasu čovječanstva.

Vječni izvor svjetla koje izlazi iz grada podsjeća nas na šekina slavu Izraelskog tabernakula u pustoši. Dok je ovo vodeće svjetlo drevnog Izraela bilo ograničeno na Svetinju nad svetinjama šatora, područje koje će Novi Jeruzalem (vodeće svjetlo svijeta) pokriti jednako je polovici Sjedinjenih Američkih Država! U viziji Apostola Ivana, to sjajno svjetlo pada u slapovima kroz zlatne zidove grada sa slavnim, beskrajnim prelijevanjem. Zamislite varijacije boja i njihov sjaj dok se reflektiraju od dragog kamenja koje krasi gradski temelj.

U slici Novog Jeruzalema, Bog nagomilava najvrednije elemente zemlje u srazmjeru kojeg čovječanstvo ne može shvatiti. Taj nadahnjujući vizualni prikaz, u kombinaciji sa plemenitim djelom pomirenja, opskrbljuje nas sa tragom da ti opisi otkrivaju jedino „vrh sante leda” veličanstvene slave koja očekuje članove Novog Jeruzalema. Apostol Pavao nas podsjeća, „Što oko ne vidje, i uho ne ču, i u srce čovječje ne uđe, to pripravi Bog onima koji ga ljube” (1. Korinćanima 2:9).

Otkrivenje 22

Obnova i djelo pomirenja koje će napraviti Krist i njegova Nevjeste detaljno su opisani u Otkrivenju 22.

Novi Jeruzalem

Predivno djelo pomirenja opisano u Otkrivenju 21,22 počeo će nakon što svaki član Novog Stvorenja bude nađen vjernim i na nebu sa našim Gospodinom Isusom Kristom. Anđeo je pokazao Ivanu simboličnu rijeku koja teče „vodom života,” prokletstvo Adamske smrti podignuto (redak 3) i liječenje naroda u punom jeku. Liječenje čovječanstva uključuje brisanje svake suze sa svih očiju. Više neće biti smrti, žalosti, plača ili boli (Otkrivenje 21:4).

Uz takvu slavnu viziju, takav preokret ponavljanih tragedija sa grijehom natopljene povijesti, i čudesnim, predivnim globalnim promjenama koje se događaju, Ivan dva puta pada štukući anđela koji prenosi te zapanjujuće vizije (Otkrivenje 19:10; 22:8).

Zašto Ivan obožava anđela? Možda je bio ovladan sa slavom vizija, ili možda zbog zahvalnosti za prednost da vidi Božji slavni plan.

Ivan je napravio ovu pogrešku obožavanja anđela dva puta. Ta pogreška, i anđelov ukor, mogu biti opomena svim vjernicima da predivna poruka o pomirenju zaslužuje svu našu pažnju a ne glasnik. Anđeo dva puta preusmjerava Ivana da obožava Nebeskog Oca. Neka bi to bio trezven i smisljeni podsjetnik nama ako se nađemo da obožavamo glasnika. Koliko smo blagoslovljeni da živimo tijekom vremena kada još uvijek postoji prilika postajanja članom Novog Stvorenja! To je prilika koja više nikada neće biti ponudena.

Isus objavljuje „Dovršeno je” kada crkva postaje potpuna. To je slično njegovim riječima na križu „dovršeno je” (Ivan 19:30). Snažno se naprežimo biti vjernima našem pozivu, kako bi smo mogli biti u prisutnosti našeg Gospodina i Spasitelja Isusa Krista kada on bude izrekao taj slavni proglas!

— *Joseph Ledwinka*

Zaključni Savjet

„Ne^{ka} nezaslužena dobrota Gospodina Isusa Krista bude sa svetima“
(Otkrivenje 22:21, svi su tekstovi iz prijevoda NS).

Završne riječi Otkrivenja sadrže opomenu i blagoslov. Ivanovo strogo upozorenje pokazuje važnost pridodanu toj završnoj knjizi Svetog Pisma. „Ja svjedočim svakomu tko sluša riječi proroštva u ovoj knjizi: Tko ovomu što doda, Bog će njemu dodati zla napisana u ovoj knjizi. I tko oduzme od riječi proroštva u ovoj knjizi, Bog će mu oduzeti udio na stablu života i na svetom gradu — na svemu [ili čak od stvari] što je napisano u ovoj knjizi” (reci 18,19).

Neki su tvrdili da se Ivanovo upozorenje odnosi na cijelu Bibliju, ali to je malo vjerojatno budući je 66 knjiga Biblije bilo sastavljeno kao jedno svjedočanstvo dugo nakon što je ono bilo izrečeno. Izraz „knjiga,” u jednini, najvjerojatnije pokazuje da je Ivan ukazao jedino na ovu viziju i proročanstvo. Ivan je svoje poslanice vjerojatno napisao gotovo odmah nakon njegovog otkrivenja na Patmosu. Prikladno je da kroz to upozorenje odjekuju Jehovine riječi što se tiče Mojsijevog Zakona, „Niti što nadodajte onome što vam zapovijedam niti što od toga oduzimljite; vršite zapovijedi Jahve, Boga svoga, što vam ih dajem” (5. Mojsijeva 4:2; 12:32).

Isus je otkrio značenje koje se krije iza „dodavanja” Zakonu kada je izrekao sud Židovskim odvjetnicima – učiteljima Zakona – njegovog vremena koji su činili upravo to. „A on reče: „Jao i vama, zakonoznanci! Tovarite na ljude terete nepodnosive, a sami ni da ih se jednim prstom dotaknete” (Luka 11:46).

Vizija Otkrivenja počinje sa smjernicom da riječi koje su bile prenešene Ivanu kroz posebnog glasnika dolaze izravno od našeg nebeskog Oca kroz Isusa (Otkrivenje 1:1). Ranije, kada su ga pitali u vezi njegovog povratka, Isus je rekao svojim sljedbenicima da on tada još nije znao vrijeme svog drugog dolaska (Marko 13:32). To je bila značajna izjava koju je dao budući da je Isus vjerojatno poznavao Knjigu Danijela napamet. Ipak, danas je ona izvor razumijevanja vremena kraja i Isusovog povratka. Nakon njegovog proslavljenja, Isusu je bilo dano potpuno razumijevanje događaja i vremena koji vode do završetka Evandeoskog Doba. On to ovdje dijeli sa Ivanom. Ta poruka treba pomoći svecima da protumače, da izdrže, i da razumiju razlog za naizgledno beskrajno odlaganje

koje je opisao prorok Habakuk (Habakuk 2:3). Bilo je to nešto što se nije smjelo kvariti!

Pokušaji Kvarenja

Prije zajedničkog objavljivanja 27 knjiga Novog Zavjeta, zapisi apostola kružili su među skupštinama pojedinačno. Međutim, Petar je čini se znao da će Jehova nadgledati sakupljanje pojedinačnih pisama i zapisa u jedno kohezivno svjedočanstvo za Isusove sljedbenike (2. Petrova 3:15,16).

Jedna od prvih takvih listi sadržana je u Muratorijevom Fragmentu, dokumentu koji datira od oko 170 A.D. Otkrivenje se pojavljuje kao prihvaćena knjiga, zajedno sa svima drugima izuzev Mateja, Marka, Hebrejima poslanice, Jakova, 1 i 2. Petrove, i 3. Ivanove poslanice. Moguće je da su te knjige bile navedene na dijelu fragmenta koji je bio otrgnut. Godine 193 A.D. naziv „Novi Zavjet” pojavljuje se po prvi puta, u djelima nepoznatog autora.

Euzebijije, pišući u 4 stoljeću, napisao je da su izvjesna pisma bila uklonjena iz cirkulacije, uključujući Judino, Drugu Petrovu, Hebrejima, i Otkrivenje. Euzebijije je raspravljao o tvrdnjama grupe poznate kao Gnostici kako su im došla nova otkrivenja. Da se suprotstavi tim tvrdnjama, jedan drugi Kršćanski pisac, Atanazije, izdao je svoje 39 — to Pashalno Pismo godine 367 A.D. u ko-

Petar govori Židovima

jemu je obranio kao Sveto Pismo svih 27 knjiga našeg sadašnjeg Novog Závjeta. Kanon imenovan po Atanaziju bio je priznat od Rima 382 A.D. i bio je potvrđen papinskom izjavom 405 A.D. Nije postupak pape dao tim knjigama njihov status, nego odluke onih u ranoj crkvi koji su svjedočili o unutrašnjem autoritetu i moći tih zapisa.

U Otkrivenju Isusa Krista, Brat R.E. Streeter sažima: „Cilj [Ivanovih] prijetećih riječi nesumnjivo je čuvao knjige od toga da budu iskvarene ili od bilo kojih umetanja ili promjena. Prijetnja je dakako više bila usmjerena na manuskript koji je bio preko Sv. Ivana dan sedmerim Crkvama, budući mu je bilo naloženo da im ga preda. U prepisivanju, umetci su se nesumnjivo uvukli u različite kopije originala, i moguće je bilo nekih izostavljanja. Prvo je bilo dokazano uspoređivanjem sa starijim manuskriptima koji sada postoje, koji nisu bili korišteni u izradi Opće Verzije, prijevod Kralja Jakova...Riječi upozorenja odnose se samo na knjigu Otkrivenja, iako se isto načelo može s pravom primijeniti na sva izvorna Sveta Pisma” (stranica 752, izdanje 2016, nije objavljeno na hrvatskom).

Albert Barnes, Biblijski komentator, napisao je: „Ivan je pretpostavljao da bi moglo biti onih koji bi mogli biti skloni izostaviti neke dijelove kao neubjedljive, ili je shvaćao da kada se dijelovi koji opisuju Antikrista budu ispunjavali u dalekim dobima, da bi oni na koje se ti dijelovi primjenjuju mogli biti skloni izbaciti ih iz svetog sveska, ili ih iskvartiti.”

Čak i u našim danima, neke Kršćanske grupe odbacuju Otkrivenje kao herezu. „Kršćani se trebaju ostaviti špekulacija o posljednjem vremenu i uznesenju, Antikristu, i Harmagedonu, i koncentrirati se na to svakodnevno uzimaju svoj križ i slijede Isusa...Usudite se usporediti

Randolph Elwood Streeter, 1847-1924,
Komentator Otkrivenja

prvih dvadeset i šest knjiga Novog Závjeta sa Knjigom Otkrivenje...Pažljivo čitanje „Otkrivenja” pokazuje da ono osporava svih dvadeset i šest knjiga koje joj prethode. Budući je to slučaj, ona je heretička zato jer naučava mišljenja suprotna onima od Isusa i Apostola... Gotovo sve u Ivanovoj halucinaciji sa Patmosa suprotstavlja se Evanđelju Isusovih riječi, puteva, i učenja” (www.paradisecafediscussions.net/showthread.php?tid=2367). Ova je teza lažna, zato što je Otkrivenje isto.

Jesu li Tumačenja Otkrivenja „dodavanja” Knjizi?

Brat Streeter piše: „Mi vjerujemo da je i ova misao također bila mišljena: Ako bi bilo koji čovjek uzurpiranjem ili iskrivljavanjem Ivanove izjave dodao njihovom značenju neku misao koja nije tamo i nikada nije bila namijenjena, ili ako će on takvom nesvetom praksom oduzimati od nje, i tako izokrenuti snagu i značaj tih poruka. Mnogo je očito da su mnogi tzv. komentatori bili krivi za takvu praksu – tako pogrešno prikazujući i primjenjujući poruku Apokalipse kako bi tako u značajnoj mjeri potkopali predivne istine tamo iznesene, te da izvuku potpuno neopravdane zaključke” (Op cit., stranica 726, izdanje 2016, nije objavljeno na hrvatskom).

Pastor Russell je očito smatrao ispravno objašnjenje Otkrivenja važnim za onu braću koja žive na kraju doba. Kada mu je, 1909, bilo poslano pitanje o Otkrivenju 20, on je odgovorio, „Postoje izvjesne stvari u Otkrivenju koje ja ne razumijem, i zbog toga nisam napisao Sedi Svezak (Studije Svetog Pisma). Zato ne želim davati nikakva nagađanja. Kada god napišem Sedmi Svezak o Knjizi Otkrivenje, Ja ću imati zadovoljavajuće razumijevanje učenja te Knjige. Do tada je ja neću napisati” (Što je Pastor Russell rekao, stranica 645).

Nakon smrti Pastora Russella, novi Odbor Urednika Stražarske Kuke izdao je Svršenu Tajnu, tvrdeći da je to bio sedmi svezak, posmrtno djelo Pastora Russella. Međutim, njegov sadržaj, jednostavno nije bilo izgrađujuće objašnjenje simbola Otkrivenja. Tvrđilo se, na primjer, da je patriotizam u svim svojim oblicima (pozdravljanje zastave na primjer) bila zabluda i uspoređeno je sa ubojstvom – nešto što Pastor Russell nikada nije tvrdio. Kanadska je vlada zabranila knjigu, i 1918, Američki Državni Odvjetnik General Thomas Watt Gregory osudio je Svršenu Tajnu kao „jedan od najopasnijih primjera...propagande...djelo napisano sa ekstremnim vjerskim jezikom i distribuirano u ogromnom broju.”

Blago na Nebu

Mnogi su se Istraživači Biblije samoisključili iz Društva u to vrijeme.

Posljednjih su godina izašli mnogi opsežni komentari o Otkrivenju od mnogih Istraživača Biblije ponaosob – možda više nego o bilo kojoj drugoj knjizi. Predavanja i primjene proročanstva pojavljivali su se često na kongresima Istraživača Biblije i u njihovim časopisima. To su ozbiljni pokušaji da se protumači njenu poruku u svjetlu sadašnje istine. Neki su sugerirali kako je iskrsavanje tih prosvjetljujućih studija znak kako je poruka Otkrivenja posebna za opremiti svece koji žive na samom kraju Žetve Evandeoskog Doba.

„On i "dade" jedne za apostole, druge za proroke, jedne opet za evanđeliste, a druge za pastire i učitelje da opremi svete za djelo služenja, za izgrađivanje Tijela Kristova” (Efežanima 4:11,12). To je uputstvo namijenjeno da jača i izgrađuje članove tijela. To zahtijeva „ispravno se služiti riječju istine” (2. Timoteju 2:15) i pružanje objašnjenja koja grade na temelju Istine koju se već shvatilo. Predgovor jedne od tih knjiga objašnjava, „Svrha ove knjižice je pomoći iskrenom tražitelju istine pronaći način za proučavanje Otkrivenja tako da pruži stvaran, razuman, Biblijski, i povijesni smisao u svom tumačenju” (Revelation: How to Study It and Have It Make Sense; nije objavljeno na hrvatskom).

„Svjedok za sve ovo govori: "Da, dolazim ubrzo!" Amen! Dođi, Gospodine Isuse! Milost Gospodina Isusa sa svima!” (Otkrivenje 22:20,21).

U završnim riječima knjige, Isus je rekao Ivanu da će se uskoro vratiti. Kako to može biti kada su dolasci razdvojeni više od 1800 godina? Prostor između njih mora se gledati sa perspektive vječnosti. Tijekom prošlih 20

stoljeća, stanovništvo zemlje se je borilo sa vladavinom grijeha i zla. Čovječanstvo je sada pri kraju tog naizgled beskrajnog putovanja koje će ih dovesti u novi svijet pravednosti. Povećanje znanja u posljednjih stotinu godina većina je pripisala čovjekovoj nevjerojatnoj sposobnosti i moći, a ne pripremanju za njegovo kraljevstvo zbog tihog, nevidljivog Isusovog povratka. Onima koji na stvari gledaju sa biblijskog stajališta, međutim, taj je napredak bio znak koji ih je upozorio na ispunjenje proročanstva, Kristov povratak, i prag novog doba. Oni su pozvali druge da se okupe. Ovaj je životni vijek samo treptaj u usporedbi sa vječnosti koja leži pred nama. Našeg vremena da si osiguramo mjesto u Kraljevstvu našeg Gospodina sve je manje. Naše vrijeme da budemo sa Isusom doista dolazi brzo, nikada dulje od našeg životnog vijeka.

Isus je savjetovao one sljedbenike koji su ga slušali kod njegovog prvog dolaska da si ne sakupljaju blago na zemlji, nego da traže Boga i pravednost (Matej 6:19,33) (Juda je tu lekciju naučio na težak način). Godine 70 A.D. uništenje Jeruzalema dovelo je svo sakupljanje zemaljskih blaga kraju za Židove. Oni koji nisu odustali od svog bogatstva ili statusa kako bi slijedili Isusa propustili su priliku za učiniti to. Ove su Isusove riječi jednako važne i za svece danas. Događaji Otkrivenja nam pokazuju kao istraživačima da kada trenutni poredak bude bio priveden kraju, blago na zemlji biti će bezvrijedno. Prilika za sakupljati blago na nebu proći će. Neka bi smo, prema tome, predali sebe davanju našeg vremena, talenata, i sposobnosti za unapređivanje stvari onoga koji će nam izraziti dobrodošlicu budemo li mu vjerni (Otkrivenje 2:10). Budimo spremni. Ponovimo završne Ivanove riječi: „Amen. Dođi Gospodine Isuse!”

— Leonard Griehs

Preporučena izlaganja Otkrivenja

Randolph Elwood Streeter, *The Revelation of Jesus Christ*, Pastoral Bible Inst., 1923, 1924 (recently reprinted as one volume). Considers various points of view before choosing one.

Frank Shallieu, *The Keys of Revelation*, Revelation Research Foundation, Inc., 1993. A chapter-by-chapter, verse-by-verse commentary. Over 700 page commentary.

Dawn Bible Students (J. Parkinson), *How to Study Daniel, Zechariah and Revelation*, 40 pages.

New Albany Bible Students (D. Doran), *Revelation: How to Study It and Have It Make Sense*, 80 pages.

Edward (Bishop) Elliott, *Horae Apocalypticæ, or, A Commentary on the Apocalypse*, 4 volumes; London: Seeley, Jackson, and Halliday, 5 editions 1844, 1846, 1847, 1851, 1862. Defends historical (Reformation) interpretations of Revelation. The chronology in Volume 4, Part III, is reprinted in “Studies in the Scriptures,” Volume 2.